Nr. 123. Piątek, 1 Czerwca 1883. Rok 73.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, [illegible] 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi [illegible] Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkurazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4. Rue Clément 4.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 1 czerwca.

Z dniem dzisiejszym, po dziesięcioletniej pracy, opuścił stanowisko naczelnego redaktora *Gazety Lwowskiej* p. Władysław Łoziński.

Lat dziesięć, to okres czasu niemały, a ustępujący redaktor może nań spojrzeć z prawdziwem zadowoleniem, bo ta dziesięcioletnia praca, to niepospolita zasługa, którą oceniła i uznała czytająca publiczność, to jakby jeden wielki dzień pracy, złożony z mnóstwa dni niezmordowanego trudu, niezachwianej wytrwałości, ciągłego a mozolnego czuwania. Jak znakomitą była działalność p. Władysława Łozińskiego na stanowisku naczelnego redaktora *Gazety Lwowskiej*, najwymowniej i najkompetentniej zaświadczy pismo JE. p. Namiestnika, wystosowane do ustępującego redaktora, które, że jest zaszczytnym dowodem uznania, przytaczamy w całej osnowie:

Do Wielmożnego Pana Władysława Łozińskiego naczelnego redaktora *Gazety Lwowskiej*.

Wielmożny Panie!

Z prawdziwym żalem przyjąłem oświadczenie Pana, iż dla względów zdrowia zniewolonym jesteś złożyć z końcem maja b. r. redakcyę *Gazety Lwowskiej*, którą prowadziłeś w charakterze naczelnego redaktora, przez okres lat dziesięciu.

Znakomitym zdolnościom, sprężystemu i oględnemu kierownictwu, niestrudzonej a światłej pracy, rzadkiej znajomości stosunków Państwa i kraju i wytrawnemu zmysłowi politycznemu Wielmożnego Pana, zawdzięcza *Gazeta Lwowska* poważne stanowisko, jakie obecnie zajmuje i swe dzisiejsze wzięcie.

Zwłaszcza podnieść muszę z prawdziwem uznaniem, czynność redaktorską Wielmożnego Pana podczas chwil uroczystych i nigdy niezapomnianych, kiedy kraj cały z zapałem witał swego Najmiłościwszego Monarchę.

Żegnając przeto Wielmożnego Pana, proszę, abyś przyjąć zechciał wyrazy mego najszczerszego uznania i podziękowania z powodu Swych znakomitych zasług na stanowisku redaktora naczelnego *Gazety Lwowskiej*, przyczem łączę życzenie, ażebyś w dalszem swem życiu doznawał jak najlepszego powodzenia.

Chciej przyjąć Wielmożny Panie zapewnienie o mem wysokiem poważaniu.

Lwów, dnia 28 maja 1883.

C. k. Namiestnik
Potocki.

Lwów, 1 czerwca.

Cała zagraniczna prasa przepełnioną jest obecnie korespondencyami i telegramami z Madrytu, gdzie król i królowa portugalscy przyjmowani są z nadzwyczajnym zapałem i ostentacyjnemi oznakami serdeczności nietylko przez dwór, ale przez wszystkie stany i lud cały. Objawy te noszą na sobie piętno rzeczywistej, nieudanej szczerości. Hiszpanie znani są od dawna z daru i talentu urządzania manifestacyj publicznych, które zwykli otaczać blaskiem i wspaniałością. Obecnie zatem, na cześć monarszej pary, odbywają się uczty, bale, przyjęcia, których przepych i okazałość nie blednie podobno nawet wobec przepychu i okazałości uroczystości koronacyjnych w Moskwie. Echa tych festynów madryckich rozbrzmiewają po całym półwyspie i odbijają się najdonośniej za Pirenejami w sąsiedniej Francyi. Co jednak bardziej znaczącem jest od powszechnego zapału tłumów — który łatwo sztucznie rozniecić a jeszcze łatwiej ugasić można — to zachowanie się i wyrazy całej prasy madryckiej. Wszystkie stronnictwa i wszystkie reprezentujące je dzienniki, jednoczą się w wspólnej myśli palenia najwonniejszych kadzideł na cześć Portugalii. Nigdy może jeszcze organa iberyjskiego półwyspu, nie wymieniły wzajemnie tyle komplementów i oświadczeń sympatyi co obecnie. W powodzi gazeciarskich artykułów i broszur politycznych, przepełnionych oświadczeniami bratniej przyjaźni i uczuć najgorętszych, wyróżnić przedewszystkiem należy wybitne i niezmiernie pochlebne dla Portugalii artykuły Castelara, byłego prezydenta rzeczypospolitej hiszpańskiej. Na nie, jako stanowiące „program przyszłości" zwrócić nam należy uwagę. Emilio Castelar mniema, że dzięki wspólności pochodzenia, wspólności interesów i tradycyj, dzięki nawet bratobójczym walkom przeszłości, oba ludy, tworzące Iberyę, powołane są do zlania się kiedyś „w jeden naród skonfederowany". Nie utracą one przytem ani swej autonomii, ani swej niepodległości. „Chociaż ten ideał — mówi on — ideał upragniony przez wszystkich Iberów, wydaje się obecnie utopią, stanie się on z czasem rzeczywistością". Do osiągnięcia owego ideału wskazuje Castelar następujące środki: Pragnie przedewszystkiem — już teraz — najzupełniejszego porozumienia pomiędzy Hiszpanią a Portugalią, następnie unii cłowej i aliansu zaczepno-odpornego; żąda, aby utworzyć się mająca konfederacya uznaną została przez wielkie mocarstwa i aby prezydował jej z kolei król hiszpański i król portugalski. Nadto przechodząc do szczegółów równie politycznej jak ekonomicznej natury, zaznacza Castelar, jako środek niemałego znaczenia, urządzanie stałych międzynarodowych wystaw kolejno to w jednym, to w drugim kraju. Czy jednak te gorące i tak dobitnie sformułowane pragnienia, znajdą sympatyczny oddźwięk w sercach Portugalczyków, wątpić dotąd należy. Program Castelara nie jest popularny w Portugalii, budzi nawet pewne obawy. Stronnicy jednak konfederacyi iberyjskiej w Hiszpanii przekonani są, że ugoda prędzej czy później przyjść musi do skutku, na podstawie wzajemnych ekonomicznych korzyści.

Wybory sejmowe

Rezultat wczoraj odbytych wyborów do sejmu krajowego z kuryi miast i z kuryi Izb handlowych, przedstawia się, jak następuje:

I. Kurya miast.

1. **Biała.** Wybrany dotychczasowy poseł z tego okręgu dr. Jan Rosner 105 głosami na 169 głosujących. Kontrkandydat Stan. Klucki otrzymał 61 głosów.

2. **Brody.** Wybrany Józef Simon 311 głosami na 490 głosujących. Kontrkandydat, dotychczasowy poseł z tego okręgu dr. Filip Zucker otrzymał 176 głosów.

3. **Drohobycz.** Wybrany dotychczasowy poseł z tego okręgu JE. pan minister dr.

KRONIKA TEATRALNA

I.

Przed rozpoczęciem sprawozdań naszych — które zamierzamy poświęcić rozbiorowi sztuk przedstawionych i ocenie gry artystów — chcemy powiedzieć krótkie słówko o moralnych obowiązkach teatru lwowskiego, a zarazem rzucić okiem na jego stan obecny i na siły, jakiemi rozporządza. Scena nasza, jako instytucya ogółowi miła ma do spełnienia nader piękne zadanie, zwłaszcza, że bogata niwa, dość długo leżąca odłogiem, nie wydała upragnionych plonów. Ludzie powierzchowni mienią wprawdzie teatr świątynią zabawy; tak u nas jednakże, jak i na całym świecie, poważni i głębiej myślący, uważają go nietylko za najprzyjemniejszą z rozrywek, ale i za cywilizacyjny czynnik społecznego rozwoju. Zawsze i wszędzie, umysły wyższe pragnęły wpływać na jego kierunek i zwracać go ku pożytkowi powszechnemu. Poeci i moraliści przychodzili składać w nim swych „myśli przędzę i uczuć kwiaty"; wszyscy zaś wielbiciele literatury wiedzą, że tylko w sztucznej, ale dobroczynnej i ciepłej atmosferze teatru, pleni się i wzrasta najpiękniejszy z piśmienniczych rodzajów, uważany słusznie za szczyt twórczości literackiej. Dla nas zatem — wśród kształcących się dopiero pojęć i wyobrażeń, wśród młodzieńczych chociaż pełnych zapału usiłowań dążących do stworzenia literatury dramatycznej polskiej, — byt i rozwój teatru leżeć musi na sercu każdego, co szczerze miłuje swoje społeczeństwo i piśmiennictwo krajowe.

Pod nazwą teatr w ogólności, rozumiemy też dlatego głównie jego *repertuar*. Wybór i układ repertuaru najbardziej nas obchodzi i obchodzić będzie. Za najcudniejsze w nim kwiaty uważamy: tragedyę i komedyę wyższą (*haute comédie*), wiemy bowiem, że cenne liryczno-muzyczne utwory, chociaż wchodzą w zakres produkcyj teatralnych i stanowią ich najponętniejszą ozdobę, wymagają w przedstawieniu bogactwa środków materyalnych, jakiemi scena nasza dotąd rozporządzać nie może. Pewni jednakże jesteśmy, że wzrastająca codziennie sympatya ogółu dla teatru lwowskiego, środków tych wkrótce przysporzy i pozwoli jego kierownikowi wprowadzić tryumfalnie do swego repertuaru — operę seryo. Są tacy co utrzymują, że bohaterskie charaktery tragedyi i dramatu, ośmieszone pasożytną satyrą Offenbachowskiej muzy szydzącej ze wszystkiego co święte — straciły dawny urok, że nie oddziaływają na masy i nie kształcą ducha obywatelskiego. Inni zaś twierdzą, że stare godło komedyi: *ridendo castigat mores*, jako zasada, utraciło dawną swą żywotną siłę. I jedni i drudzy mają słuszność.... ale w części tylko. Wprawdzie — wobec panującego smaku — starożytną i francuską tragedyę zbudzić może i do życia przywołać tylko talent wielkiego artysty, o jakiego nie łatwo, — a lśniąca pozłota komicznego hasła, świecąca dawniej nietylko na arkadach i kurtynach prosceniów ale i w przekonaniach ogółu, przybladła trochę za naszych czasów spłowiałych — jednakże wpływ nowoczesnego dramatu i nowoczesnej komedyi, naginającej się do gustu dzisiejszego z pewnym rodzajem godności literackiej i czci dla sztuki prawdziwej, jest dotąd potężny; podnosi bowiem albo obniża umysłowy i duchowy poziom danej publiczności. Wiedząc o tem, rachować się z nim należy, chociażby tylko dla honoru domu, bo jakkolwiek zgodzić się można z pessymistami, że teatr nie jest już — w całem słowa tego znaczeniu — szkołą obyczajów, jest jednakże obrazem, a raczej dowodem uobyczajenia i ukształcenia swych stałych widzów, kamieniem zgorszenia dla obcych lub plennem ziarnem pociechy i nadziei dla swoich. Nie posuwamy wprawdzie naszej surowości krytycznej aż do wymagania, aby teatr zrzekł się wszystkiego co lekkie lub wesołe — broń Boże. Wiemy, że główną atrakcyą sceny jest godziwa rozrywka, a werwie autorskiej trudno nakładać wędzidło, mające hamować polot jej dowcipu, jak motyl siadającego na ostach i na kwiatach; gorąco nam chodzi jednakże o to, aby na scenie nie ośmieszano i nie poniżano tego, co zdrowe i czerstwe społeczeństwa uważają za święte, co krzepi w nich ducha i strzeże od rozstroju serc i umysłów; pragniemy, aby utwory sceniczne nie ściągały w błoto ideałów i pojęć o prawdziwem pięknie.

Wyraziwszy życzenia, które służyć nam będą poniekąd za krytyczną miarę oceny teatralnej, z przyjemnością zaznaczyć możemy, że nowa dyrekcya nie wykroczyła dotąd przeciw wypowiedzianemu powyżej programowi. Niepodobna stworzyć repertuaru nowoczesnego, układając go z samych tylko arcydzieł. Nie dziwimy się zatem, że i w repertuarzu tutejszym mieliśmy kłosy pełne i nienamłotne. Dostrzegliśmy jednak z zadowoleniem, że myśl przewodnicząca układowi repertuaru, była uczciwą i intelligentną. Starano się pomieścić w nim utwory posiadające moralną, artystyczną lub sceniczną wartość. Uwzględniono nadto przedewszystkiem, najbardziej nas obchodzącą produkcyę rodzimą. *Pan Damazy* i *Rozbitki* Blizińskiego, *Narzeczona Harambaszy* Jeża, *Grube Ryby* i *Dom Otwarty* Bałuckiego, *Wujaszek Alfonsa* Stanisława Dobrzańskiego, jednoaktowe wesołe fraszki Abrahamowicza i Madejskiego, dziś ukazać się mający *Nieboszczyk* Urbańskiego i Czerwińskiego, kilka innych nowości oryginalnych przygotowujących się lub zapowiedzianych, stanowią jak na paromiesięczną działalność bogate i obfite żniwo, jakiego każda inna scena — scenie lwowskiej pozazdrościć by mogła. Gdy dodamy do tego, że z obcych piśmiennictw wznowiono nieporównanych *Safandułów*, wystawiono *Norę* i *Fedorę*, — z których pierwsza porusza głębszą kwestyę społeczną i jaśnieje wytworną analizą charakterów, druga zaś świeci niepospolitemi zaletami błyskotliwej sceniczności — że nadto dwie krotochwile francuskie *Trzpiot* i *Ulica Pigalle* — jakkolwiek nie należą do kłosów namłotnych — stanowią pewne urozmaicenie dla tych, którzy tylko zabawy szukają w teatrze, to zgodzić się nam przyjdzie, że i dramatyczna literatura cudzoziemska exploatowaną była wcale starannie. Repertuar liryczny przedstawia się o wiele słabiej; bacząc jednakże na dawną jego, tradycyonalną anemię, przyznać musimy, że pierwsza próba, polegająca na wystawieniu *Gaskończyka* Souppego, wydała się nam dość pomyślną. Partytura tej najnowszej operetki, przy przyjemnej chociaż pospolitej, a tu i ówdzie zapożyczonej melodyjności, nie posiada wyższych zalet kompozycyjnych, ale zarazem obywa się bez Offenbachowskiego cynizmu. Jest ona pod pewnym względem szczęśliwym powrotem do czystych natchnień opery komicznej, które mistrz Jakób sprofanował z niesłychaną werwą i talentem, ale ze szkodą muzyki i melomanów *d'occasion*, lubujących się pono jedynie w ognistym rytmie kankana. Bardzo dobry układ sceniczny, umiejętnie do warunków miejscowych zastosowany, przyzwoite wykonanie i staranna wystawa, złożyły się na całość udatną, miłą dla ucha i oka widzów.

Floryan Ziemiałkowski 558 głosami na 862 głosujących.

4. **Jarosław.** Wybrany dotychczasowy poseł z tego okręgu Władysław hr. Badeni, na 526 głosujących, jednogłośnie.

5. **Kołomyja**. Wybrany w miejsce dotychczasowego posła z tego okręgu Franciszka Jasińskiego, Ludwik Wierzbicki, na 1,095 głosujących, jednogłośnie.

6. **Kraków.** Wybrani dotychczasowi posłowie: Leon Chrzanowski 957 głosami, dr. Józef Majer 906 głosami, a w miejsce dotychczasowego posła dr Maksymiliana Zatorskiego wybrany prezydent miasta Krakowa dr. Ferdynand Weigel 1,115 głosami. Liczba głosujących wynosiła 1.196.

7. **Lwów.** Wybrani dotychczasowi posłowie: J. Eksc. dr. Francisek Smolka 2.287 głosami, Tadeusz Romanowicz 2,178 głosami, dr. Euzebiusz Czerkawski 2.086 głosami i dr. Bernard Goldmann 1.777 głosami na 2.316 głosujących.

8. **Nowy Sącz.** Wybrany dotychczasowy poseł z tego okręgu J. E. Pan Minister dr. Julian Dunajewski na 338 głosujących jednogłośnie.

9. **Przemyśl.** Wybrany dotychczasowy poseł z tego okręgu dr. Walery Waygart 339 głosami na 356 głosujących. Kontrkandydat Aleks. Dworski otrzymał 15 głosów.

10. **Rzeszów.** Wybrany dr. Aloizy Rybicki 214 głosami na 409 głosujących. Kontrkandydat, dotychczasowy poseł z tego okręgu, dr. Ambroży Towarnicki otrzymał 194 głosów.

11. **Sambor.** Wybrany w miejsce dotychczasowego posła dr. Dominika Zbrożka Marszałek krajowy dr. Mikołaj Zyblikiewicz 560 głosami na 561 głosujących.

12. **Stanisławów.** Wybrany dotychczasowy poseł z tego okręgu dr. Ignacy Kamiński 387 głosami na 606 głosujących. Kontrkandydat Stanisław Brykczyński otrzymał 219 głosów.

13. **Stryj**. Wybrany dotychczasowy poseł z tego okręgu dr. Filip Fruchtmann 466 głosami na 580 głosujących.

14. **Tarnopol.** Wybrany dotychczasowy poseł z tego okręgu dr. Henryk Max 577 głosami na 627 głosujących.

15. **Tarnów.** Wybrany Ryszard Zawadzki 611 głosami na 686 głosujących w miejsce dotychczasowego posła z tego okręgu Jana Spławińskiego. Kontrkandydat Tadeusz Rutowski otrzymał 84 głosów.

II. Kurya Izb handlowych.

1. **Brody.** Wybrany dotychczasowy poseł Otton Hausner na 21 głosujących, jednogłośnie.

2. **Lwów.** Wybrany dotychczasowy poseł Edward Simon 18 głosami na 19 głosujących

3. **Kraków.** Wybrany dotychczasowy poseł dr. Arnold Rappaport 16 głosami na 22 głosujących.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Zatargi w Skandynawii).

Godnym zastanowienia jest fakt, że równocześnie w trzech państwach skandynawskich zaostrza się coraz bardziej zatarg między ludem i rządem, między reprezentacyą narodową i koroną. W Chrystyanii całe ministerstwo zasiada w tej chwili na ławie oskarżonych; w Sztokholmie wybuchło przesilenie gabinetowe, a to w skutek odmownego wotum Izby w sprawie reformy armii, w Kopenhadze, wreszcie, gdzie gabinet Estrupa, pomimo licznych klęsk parlamentarnych, wolą króla ciągle jeszcze utrzymuje się u steru, żywioły radykalne poczynają brać przewagę nad konserwatywnemi i rozwijają gwałtowną agitacyę na rzecz propagowanych przez siebie zasad.

Przewódcy i zwolennicy tego ruchu, skierowanego pośrednio przeciw istniejącemu porządkowi, bezpośrednio zaś przeciw gabinetowi Estrupa, urządzili w tych dniach wielkie zebranie ludowe, na którem uchwalono wysłać do króla Krystyna deputacyę z prośbą o bezzwłoczne usunięcie znienawidzonego ministerstwa. Odprawa dana tej deputacyi przez monarchę była stanowczą i zawierała cenną nauczkę dla trybunów ludowych, wdzierających się zuchwale w prawa i prerogatywy korony. „Przyjąłem panów, powiedział król, aby wam powiedzieć, że prawo do przemawiania w imieniu ludu ma tylko jego legalna reprezentacya, a jest nią Izba. Rezolucye zebrań zwoływanych przez luźne jednostki nie mogą być uważane za wyraz życzeń narodu i ja też nie przyznaję im takiego znaczenia. Szanuję prawo narodu, opierające się na konstytucyi, ale zastrzegam zarazem dla siebie prawo własnego wyboru ministrów.“ Odpowiedź królewska we wszystkich kołach umiarkowanych wywołała, żywe zadowolenie, a zarazem nadzieję, że stronnictwo radykalne porzuci dotychczasową taktykę i przyłączy się do tych, którzy na wszelki wypadek pragnęliby widzieć ojczyznę swoją silną i skonsolidowaną. Czy nadzieje te ziszczą się, przyszłość pokaże. Ten zatarg w Danji, proces przeciw ministrom w Norwegji i przesilenie ministeryalne w Sztokholmie, krępują niezmiernie prawidłowy rozwój stosunków wewnętrznych w krajach skandynawskich i ubezwładniają starania, których ostatecznym celem jest obrona przed możliwemi niebezpieczeństwami zewnętrznemi. Roztrój ten jest tem fatalniejszy, że przypadł właśnie w chwili, gdy w Danji, Szwecyi i Norwegji powstała myśl ogłoszenia neutralności krajów skandynawskich. Urzeczywistnienie tej myśli podniesionej przez ludzi gorącego serca, wysokiego patryotyzmu i używających ogólnej powagi w ojczyźnie, mogłoby tylko wtedy nastąpić, gdyby kraje skandynawskie rozporządzały dostatecznemi środkami obrony. Sejmy jednakże tych krajów, w których niejednokrotnie deklamowano o potrzebie zabezpieczenia półwyspu przed „zapędami nieprzyjaciela“ nie chcą ponieść żadnych ofiar i są niestrudzono w stawianiu rządowi wszelkich przeszkód nawet w takich kwestyach, od których zawisł byt i przyszłość państwa.

(Drugi kanał suezki.)

W poruszonej przez Anglików kwestyi budowy drugiego kanału, otrzymuje *Politische Corresp.* równocześnie dwie relacye z Paryża i Londynu. Paryski korespondent pisze: „W Anglii roztrząsany jest z niezwykłem zajęciem projekt drugiego kanału suezkiego. Wzrastające w tej sprawie zainteresowanie jest tak do przesady ostentacyjne, że trudno go nie poczytać za sztuczne. Przedsiębiorcy, którzy puszczoną przed sześciu miesiącami przez *Times* myśl, jako *ballon d'essai*, przyjęli za swoją, byli na audyencyi u Granvilla. Na przedstawienia ich odpowiedział minister nader uprzejmie, tonem jednak nie zdradzającym zainteresowania. Oświadczył on, iż rząd interesuje się wprawdzie tem przedsiębiorstwem, lecz udziału w niem przyjąć nie może. Plan ten może być urzeczywistniony tylko na ryzyko przedsiębioreów, którzy twierdzą, że kanał dzisiejszy jest za mały dla wzmagającego się ruchu. Przytaczają oni w cyfrach stosunek tego ruchu, znany już z poprzednich relacyj, a nie przecząc, że kanał sprostać dziś jeszcze może ruchowi okrętów, dodają jednak pytanie, na które niepodobna twierdząco odpowiedzieć, czy tak samo wystarczy rozległość kanału i po dziesięciu latach. Być może, iż nie, ale p. Lesseps przewidział i tę ewentualność. Trudno zaprzeczyć, że kanał jest monopolem w ręku obecnego towarzystwa, wszelako jest on monopolem tylko na Wschodzie. Można zatem zbudować drugi kanał z Aleksandryi aż do okolic Kairu, a ztąd do zatoki suezkiej. Projekt ten jednak byłby trudny do zrealizowania; wypadłoby bowiem wykupywać grunta uprawne i bardzo drogie, podczas gdy p. Lesseps przerzynał tylko pustynię. Awanturnicze przedsiębiorstwo pochłonęłoby miliardy, a prócz tego żegluga przez ten kanał trwałaby trzy dni, zatem dwa razy tyle, ile trwa podróż dzisiejsza. Trudno więc przypuszczać, żeby tak praktyczni ludzie, jak Anglicy chcieli urzeczywistniać wspomniony projekt. Myśl zresztą drugiego kanału jest tembardziej nieusprawiedliwioną, że obecne towarzystwo ma zamiar budować drugą drogę. P. Lesseps ma na zgromadzeniu generalnem w dniu 4 czerwca przedstawić swoje plany. Jeden z kanałów służyłby do jazdy na daleki Wschód, drugi dla żeglugi z powrotem. Zbudowanie tej drugiej komunikacyi wodnej, nie pociągnęłoby tak wielkich kosztów, ponieważ towarzystwo posiada cały zasób materyałów i narzędzi do budowy na miejscu, a roboty byłyby przedsiębrane po części przez basseny towarzystwa i jeziora zalane wodą słoną“.

Londyński korerpondent donosi o tej samej sprawie: „Kwestya utworzenia drugiego kanału suezkiego zajmuje tutaj nader żywo opinię publiczną. W samej istocie kwestya ta nie zależy ani od p. Lessepsa, ani od prywatnego towarzystwa angielskiego, ale raczej od gabinetu królowej, gdyż budowy drugiego kanału nie możnaby przedsiębrać bez aprobaty kedywa, a decyzya jego wypadnie oczywiście zawsze po myśli rządu angielskiego. Przedewszystkiem więc idzie o to, ażeby mieć dokładne pojęcie o zapatrywaniu na tę sprawę gabinetu angielskiego. Pod tym względem mogę zapewnić na podstawie dobrych informacyj, że gabinet angielski życzy sobie przedewszystkiem, ażeby przyszły kanał nie podpadał kontroli komisyi europejskiej. Gdyby drugi kanał przyszedł rzeczywiście do skutku, to rząd chciałby zapewnić kontrolę wyłączną samej Anglii, z poszanowaniem jednak w tej mierze zrozumiałej bardzo drażliwości francuskiej. Z tego powodu za najpożądańsze rozwiązanie kwestyi poczytuje zbudowanie nowego kanału przez p. Lessepsa, wszelako pod pewnemi warunkami, zapewniającemi Anglii kontrolę. Gdyby p. Lesseps nie podjął się tego zadania, o czem dziś zresztą trudno wyrokować, w takim razie przedsięwzięłoby budowę towarzystwo angielskie. Ale w tym ostatnim wypadku nasuwałaby się znowu konieczność zrobienia kilku ustępstw co do kontroli europejskiej, a to celem uniknięcia pozorów odosobnionej akcyi angielskiej w Egipcie. Przedstawione powyżej zapatrywanie jest najwięcej zbliżone do zapatrywań decydujących w rządowych kołach angielskich. Należy wszelako nadmienić, że zapatrywań tych nie podziela bardzo wpływowa część kupieckiego świata angielskiego i trzyma się uparcie ulubionej myśli, aby drugi kanał budowany był bądź co bądź, tylko przez towarzystwo angielskie.“

KRONIKA

Równocześnie z naczelnym redaktorem wystąpił ze stałego składu redakcyi *Gazety Lwowskiej* dr Bronisław Łoziński, który od lat czternastu był bez przerwy głównym współpracownikiem, a niejednokrotnie przez czas dłuższy sprawował naczelną redakcyę *Gazety*, niestrudzoną zaś i znakomitą pracą przyczynił się niemało do jej powodzenia. Ta chlubna i pożyteczna działalność znalazły uznanie w następujących wyrazach reskryptu JE. Pana Namiestnika do dra Bronisława Łozińskiego, z powodu jego wystąpienia z redakcyi:

„Rozwój *Gazety Lwowskiej*, zwłaszcza w ostatniem dziesięcioleciu, świadczy wymownie o tem, że jako główny jej współpracownik, wywiązywałeś się Wielmożny Pan w sposób znakomity ze Swego zadania, pracując z równie pomyślnym skutkiem w głównych działach *Gazety* i wspierając gorliwie naczelną redakcyę w jej trudnem zadaniu.

Podnosząc z prawdziwem uznaniem wysokie zasługi Wielmożnego Pana, około rozwoju *Gazety Lwowskiej*, żałuję mocno, iż ustępujesz z redakcyi tego dziennika i wyrażam Wielmożnemu Panu moje szczere podziękowanie.

Chciej przyjąć Wielmożny Panie zapewnienie o mojem prawdziwem poważaniu “

Lwów, dnia 28 maja 1883.

C. k. Namiestnik:
Potocki.

— **Ks. Arcybiskup Feliński,** goszczący w mieście naszem w przejeździe do Rzymu, dziś w południe przyjmował bardzo liczne grono pań, które czcigodnemu dostojnikowi duchownemu złożyły cześć i hołd imieniem Lwowianek. Pobyt ks. Arcybiskupa we Lwowie potrwać ma do niedzieli.

— **Posiedzenie Koła literackiego** odbędzie się dziś, w piątek, o godzinie pół do 8 wieczór w pawilonie ogrodu Miejskiego na pierwszem piętrze. Pan Władysław Bełza odczyta rzecz p. t. „Geneza ballady“ *Powrót taty*, Mickiewicza, a pan R Starkel złoży referat w sprawie wydania rocznika Koła.

— **Wycieczka w Karpaty.** Sekcya dla wschodnich Karpat węgierskiego towarzystwa karpackiego urządza, z powodu uroczystego otwarcia nowego „schronienia“ na górze *Vihorlat* i nowej drogi wiodącej do *Sniński Kamen* oraz do *Morskiego oka* Beskidu, wycieczkę mającą trwać trzy dni, a mianowicie 22, 23 i 24 lipca b. r., w której wezmą udział stowarzyszenia śpiewaków z Unghvar, S. A. Ujhely i Nagy Mihaly. Zarząd towarzystwa ułożył program nader urozmaicony i postarał się u I węg. gal. kolei o jak największe zniżenie cen jazdy do stacyi Nagy Mihaly i z powrotem, zaprasza zatem miłośników gór do najliczniejszego udziału w wycieczce. Programów i wszelkich bliższych wyjaśnień, tyczących się wycieczki, udziela w imieniu towarzystwa p. Géza Fetter w Przemyślu, który przyjmuje również zawiadomienia od osób biorących udział w wycieczce.

— **Wycieczka do Podhorzec.** Za inicyatywą czytelni akademickiej zawiązał się komitet, zajmujący się urządzeniem wycieczki towarzyskiej do Podhorzec Do komitetu oprócz słuchaczów wszechnicy, polite hniki i szkoły dublańskiej należą także osoby, zajmujące wybitne stanowiska w naszem mieście. Bliższe szczegóły o tej zabawie podamy później.

— **Zabawa ogrodowa** stowarzyszenia młodzieży rękodzielniczej „Skała“, w połączeniu z przedstawieniem amatorskiem, odbędzie się pojutrze, w niedzielę, w ogrodzie tegoż stowarzyszenia przy ulicy Mickiewicza l. 28. O godzinie 3 z południa zabawa rozpocznie się tańcami, które trwać będą do godziny 8 wieczór, poczem nastąpi przedstawienie przez amatorów komedyjek *Żona, która zwodzi męża*, oraz *Kominiarz i młynarz.* Podczas zabawy przygrywać będzie muzyka mojskowa W razie niepogody zabawa odbędzie się w następną niedzielę.

— **Biuletyny meteorologiczne** stwierdzają tendencyę powietrza do burz lokalnych.

*** **Pożar** w gminie powiatu brzeskiego Szczurowej pochłonął dwa domy mieszkalne i gospodarstwa ogólnej wartości 4.774 zł. Z pogorzelców jeden tylko miał ubezpieczone budynki. Domniemaną przyczyną nieszczęścia była nieostrożność. — W Bobowej, w powiecie grybowskim, pożar, który, jak się zdaje, powstał z powodu nieostrożności pastucha, zniszczył stajnię i dwie stodoły plebańskie z zapasami i sprzętami gospodarskiemi. Nieubezpieczoną szkodę obliczono na tysiąc zł. — W Laskowej. w powiecie limanowskim, spłonął młyn i tartak wodny; zaś w Mszanie dolnej, w tymże powiecie, dwaj gospodarze utracili w pożarze cały swój dobytek, który nie był asekurowany. W pierwszym wypadku przyczyna pożaru nie została zbadana, w drugim był nią brak dozoru nad dziećmi, które, bawiąc się zapałkami, wznieciły ogień. — Wreszcie w gminie Baryczu, w powiecie wielickim, pogorzał jeden z gospodarzy w skutek podpalenia. Poszlakowany o sprawstwo tej zbrodni włóczęga Wojciech Bała z Golkowic został aresztowany. We wszystkich powyższych wypadkach pożaru za-

---

O dramatycznym i muzycznym repertuarze — jaki być może i być powinien w teatrze lwowskim — pomówimy obszerniej w jednej z naszych kronik następnych, kiedy szersze ramy odcinka mniej będą nas krępować niż dzisiaj. Obecnie więc, na zakończenie, obejmiemy tylko jednym rzutem oka siły artystyczne, któremi scena tutejsza rozporządza i na których się wspiera.

Są one bardzo pokaźne i liczne. Umiejętnie użyte, doprowadzone przez specyalistę do zlania się w harmonijny *ensemble*, stworzyćby mogły personal pierwszorzędnego znaczenia i zapewnić teatrowi naszemu jedno z najzaszczytniejszych stanowisk wpośród teatrów polskich. Jeżeli *ensemblu* tego scena lwowska w zupełności nie posiada — nie dziwi to i nie smuci nas jeszcze, ze względu na świeżą jej reorganizacyę, noszącą na sobie piętno dobrej woli i staranności. Osiągnięcie głównego celu, dobrej egzekucyi, przy tylu rzeczywistych talentach, jest niewątpliwe, jeśli artyści zawsze o tem pamiętać zechcą, że jednolitość i równość wykonania zależy od pilnego i dokładnego wyuczenia się roli. Inaczej akcya kroczyć będzie leniwo; efekta sceniczne zginą w olbrzymich pauzach i rozwlekłej dykcyi, rachującej się ciągle z budką suflera i płynącą z niej wyrocznią; a zwroty dowcipu, zalety myśli i stylu utoną w fantastycznych improwizacyach. Jedynem lekarstwem na to jest obudzenie prawdziwego zamiłowania do sztuki i poczucia godności osobistej wśród szeregów personalowych, które jak armia świecić muszą przykładem indywiduów i solidarnością masy. Aktor, niewyuczający się roli, choćby posiadał talent Talmy, Kaena i Rossiego, nie wzniesie się nigdy do wyżyn prawdziwej sztuki Najświetniejsze zdolności, rutyna, zdobycze techniczne, oryginalność i twórczość, słowem wszystko zniknie wobec zaniedbania gimnastyki pamięciowej. Nie wątpimy jednakże, że trupa lwowska, złożona z artystów posiadających tak naturalne dane, jak i środki pracą sceniczną nabyte, chwast lekceważenia najcelniejszego zadania sztuki z pośród siebie do szczętu wypleni i stanie się wtedy zupełnie godną tej sympatyi, jaką publiczność tutejsza ją darzy. Sympatya zaś ogólna, o której wspomnieliśmy, nie dziwi nas wcale, scena lwowska bowiem posiada talenta bardzo wybitne. Wykwintne *savoir-faire* pani Aszpergerowej, pełna siły dramatyczność pani Nowakowskiej, urok postaci i dźwięczny głos pani Kwiecińskiej, wdzięk i liryzm panny Stachowiczównej, intelligencya pani Zapolskiej, artystyczna poprawność pani Żelazowskiej, dystyngowana *tenue* panny Cichockiej, ujmująca naturalność panny Junoszanki, werwa i humor panny Sułkowskiej, dają licznemu i starannie wybranemu personalowi kobiecemu pierwszeństwo — nawet — nad warszawskim. W męzkim zaś dość jest zaznaczyć, że role bohaterskie i amantów grywane bywają przez pp. Żelazowskiego, Lubicza, Kwiecińskiego, Woleńskiego, z których każdy inne i odmienne zalety posiada; że role charakterystyczne i komiczne są udziałem pp. Wojdałowicza, Zamojskiego, Fiszera i Zboińskiego; że po za nimi widzimy jeszcze całe zastępy sił młodszych ale bardzo pożytecznych, a przyznamy, że z taką falangą można liczyć na powodzenie, zwłaszcza, jeśli falanga pragnąć będzie tego powodzenia, nie tylko dla kasy teatralnej ale i dla.... *honoru domu.*

ORGON

rządzono śledztwo sądowo-karne, celem ukarania winnych.

* **Zapiski policyjne.** Pan A. M zgubił złoty pierścień z opalem wielkości fasoli wartości 90 zł. — Panu T. N. zbłąkało się siwe jednoroczne źrebię. — Złożono w policyi brunatną chustkę wełnianą i chustkę perkalową, tudzież $1^1/_2$ metra siwej materyi podszewkowej. — Przytrzymano Maryannę Pohorylko ze skradzionym paltotem zimowym.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Pilicy, w Królestwie znakomity organista i kompozytor muzyczny August Freyer, b. profesor instytutu muzycznego w Warszawie, uczeń Elsnera, przeżywszy lat 80. Zmarły, który przez lat 40 był organistą kościoła ewangelicko-augsburskiego w Warszawie, jednocześnie trudnił się nauczycielstwem prywatnem i między innemi wykładał początki harmonii sławnemu później Stanisławowi Moniuszce. Jako kompozytor napisał kilkanaście utworów, pomiędzy któremi celują pienia kościelne i podręczniki do nauki muzyki. Do ostatnich należą: *Praktyczna szkoła na organy i fisharmonikę*, z tekstem polskim i niemieckim, oraz *Zasady główne harmonii*, dzieło przyjęte przez instytut muzyczny warszawski.

— **Ochrona zwierząt.** We wrześniu r. b. odbędzie się w Wiedniu dziewiąty międzynarodowy kongres towarzystw ochrony zwierząt, na który zjadą się delegaci z całej niemal Europy. Dotąd zapowiedziały swój udział towarzystwa w Wuirchurgu, Turynie, Dreznie, Petersburgu, Palermie, Florencyi, Strehlen, Hamburgu, Crefeldzie, Meissen, Passau, Celowcu, Norymberdze, Monachium, Gradcu, Altonie, Pradze, Hanowerze, Szczecinie, Mitawie, Augsburgu i Zurychu. Program kongresu zawiera następujące kwestye: 1. Środki prewencyjne przeciw wściekliznie u psów; 2. Ochrona ptaków przelotnych ze stanowiska międzynarodowego; 3. Sposób przewozu zwierząt domowych i pożytecznych; 4. Rozmaite metody rzezi bydła.

— **W kołach sportu** sensacyę sprawił wyścig kapitana artyleryi pruskiej p. Montu, który w skutek zakładu odbył na jednym koniu 4 mile geograficzne (29.680 metrów) w ciągu niespełna godziny, rozpoczął bowiem bieg o godzinie wpół do 5 rano, a na 4 minuty 45 sekund przed upływem godziny stał już u mety. Koń, na którym kapitan odbył ten wyścig, jest to silna kara klacz angielska. Z rachunku wypada, że zwierzę to robiło na minutę 716 kroków, a mimo to nie znać było po niem zbytniego znużenia, lubo dźwigało na sobie w biegu ciężar $91^1/_2$ kilo.

— **W setnym trzecim roku życia** umarł niedawno w Mińsku litewskim portyer gimnazyum klasycznego Paweł Hruszko. Chór gimnazyalny, wszyscy uczniowie, dyrektor i nauczyciele oddali ostatnią posługę starcowi. Urząd portyera pełnił Hruszko od lat 60. Przed kilku laty otrzymał od ciała nauczycielskiego w dowód uznania poczciwej pracy złotą tabakierkę. Był też istną encyklopedyą wiadomości, odnoszących się do dziejów gimnazyum mińskiego.

— **Samobójstwo.** Dzienniki finlandzkie donoszą o samobójstwie, popełnionem przez dyrektora filii banku w Ekenäsie. Powodem samobójstwa ma być znaczny deficyt w kasie.

— **Wskutek wybuchu** gazów ziemnych w kopalni węgla pod Dux w Czechach dnia 30 maja powstał w szybie *Victorin* pożar, w którym trzej górnicy postradali życie przez uduszenie.

— **Trąba powietrzna** według depesz zaatlantyckich dnia 29 maja nawiedziła miejscowość Clay-city w północnej Ameryce. Jedenaście osób utraciło w tym przewrocie natury życie a 12 doznało śmiertelnego uszkodzenia; 16 domów trąba zmiotła. Stratę są bardzo znaczne.

— **Gwałtowne trzęsienie** ziemi dało się czuć w nocy, dnia 29 maja w Stassfurcie. Wiele budynków popękało, a kościół niebezpiecznie się zarysował. Pomiędzy mieszkańcami panuje straszny popłoch. W sąsiedniej miejscowości Leopoldshall zawalił się dom.

— **Straszna burza,** która w sobotę szalała nad Peszten, gdzie spadł grad wielkości jaj gołębich, szalała jednocześnie także nad Aradem. W skutek ulewy rzeka Marosza pod tem miastem gwałtownie wezbrała i miejscami wystąpiła z brzegów, zalewając wielkie obszary pól.

— **Sensacyjny proces** rozpocznie się wkrótce przed sądem przysięgłych w Paryżu. Przedmiotem jego jest spór pomiędzy matką byłej śpiewaczki operetkowej panny Waleryi Tual, a dawnym czcicielem i przyjacielem tejże p. Frémy, byłym dyrektorem zakładu *Crédit foncier*. Panna Tual, która już przed 15 laty opuściła scenę, umarła niedawno w Nicei i zapisała cały swój majątek p. Frémy. Matka zmarłej zaprotestowała przeciw wykonaniu tego testamentu, chociaż córka zapewniła jej dożywocie w sumie 2.500 franków rocznie, aby zaś dać powód unieważnienia testamentu rzuciła na p. Frémy, dziś starca blisko 80-letniego i właściciela milionowej fortuny, podejrzenie, iż nietylko wymógł na Waleryi Tual groźbami ów zapis, ale nawet ją zamordował tym sposobem, że umyślnie podniecał w niej nałóg pijaństwa, któremu zmarła jakoby się oddała. W akcie oskarżenia wymienieni są jako pomocnicy p. Frémy pewien notaryusz oraz lekarz specyalista dr. Cusco. O tym ostatnim twierdzi skarżąca, że zapisywał jej córce zamiast potrzebnych leków na chorobę wątroby, rozmaite rodzaje wódek, a nadto zdefraudował 60.000 franków, które mu zmarła powierzyć miała na zakupienie domu.

— **Okręt jako stacya klimatyczna.** Wiedeńska *Med. Ztg.* podaje wiadomość ważną dla wszystkich cierpiących na astmę i słabości organów oddechowych, zaczerpniętą ze sprawozdania, złożonego niedawno przez profesora uniwersytetu dr. Müntera stowarzyszeniu lekarskiemu w Gryfii. Profesor ów od wielu lat w wysokim stopniu dotknięty był astmą i tym tylko sposobem pozbył się tej uporczywej i męczącej choroby, że codziennie na małym parowcu odbywał wycieczki na morze. Cudowny prawdziwie skutek tej metody leczniczej, doświadczony na własnej osobie, przywiódł dr. Müntera do przekonania, iż należałoby okręt parowy stale zaliczyć do rzędu stacyj klimatycznych. Codzienna przejażdżka po morzu na małym, stosownie urządzonym i we wszelkie potrzeby dla chorych zaopatrzonym, parowcu byłaby zdaniem jego pierwszorzędnym środkiem leczniczym dla mnóstwa pacyentów. Wiadomo zresztą od dawna, że żeglarze, oddychający niemal ciągle orzeźwiającem powietrzem morskiem, zazwyczaj są bardzo zdrowi i żyją długo. Często już zresztą z Anglii wysyłano osoby anemiczne i astmatyczne w podróż po oceanie, z której wracały krzepkie i zdrowe.

— **Majątek w trumnie.** W Piatyhorsku, na Kaukazie, zmarła niedawno zamożna mieszczka. W parę dni po jej pogrzebie rodzina dowiedziała się, że w jednej z sukien zmarłej zaszyte są pieniądze. Spadkobiercy, uzyskawszy pozwolenie odkopania zwłok, bez namysłu udali się z policyą na cmentarz, tu jednak doznali niemiłego rozczarowania. Grób bowiem był rozkopany, trumna rozbita, a ciało zmarłej leżało bez sukni. Zarządzono natychmiast śledztwo, w skutek którego aresztowano kilka osób.

— **Honorarya „dziwów“ w Ameryce.** Według jednego z dzienników nowojorskich przedsiębiorcy *a la* Barnum płacą „olbrzymom I klasy“ tygodniowo 50 do 500 dolarów; karły są tańsze, ponieważ jest ich znacznie więcej, w każdym jednak razie pobiera Che-Mah tygodniowo 125 dolarów! Tak zwany „generał Mita“ i towarzyszka jego Luela Zarata zapewnili sobie 500 dolarów płacy tygodniowej, a nadto 10 prc. dochodów. Charles-Tripp, pozbawiony rąk a piszący nogami, pobiera tygodniowo 40 dolarów; zaś „dziwo“ bez nóg, Eli-Bowen, 60 dolarów i jest właścicielem dwóch pięknych ferm w Michiganie. Otyłe nad miarę osoby, zwłaszcza kobiety, zdarzają się w Ameryce bardzo często i zarobić mogą nie więcej jak 15 do 20 dolarów tygodniowo. Właścicielka pięknej brody miss Myers pobiera tygodniowo 40 dolarów; brzuchomowcy 20 do 60 dolarów, pożeracze żaru 35 do 50 dolarów.

— **Z Zaleszczyk** donoszą nam pod d. 30 maja: Wybór posła do sejmu z mniejszych posiadłości powiatu Zaleszczyckiego przedstawia to oryginalne zjawisko, że na żadnego ze zgłoszonych kandydatów nie padł ani jeden głos, lecz wszystkie się podzieliły pomiędzy osobistości, które się wcale o mandat poselski nie ubiegały.

Przed kilkoma dniami donieśliśmy, że pan Antoni Chamiec, poseł do Rady państwa z gmin wiejskich okręgu wyborczego Zaleszczyki-Borszczów-Horodenka, udał się do Zaleszczyk nie w zamiarze ubiegania się o mandat do Sejmu, lecz w celu złożenia dorocznego sprawozdania z działalności swej w Radzie państwa i zapobieżenia wpływem swoim, ażeby się do Sejmu krajowego z powiatu Zaleszczyckiego nie wcisnęła osobistość z obozu siejącego waśń i niepokój pomiędzy narodowe i społeczne żywioły kraju naszego.

Na tem relacyjnem zgromadzeniu, które się odbyło 26 maja w sali rady powiatowej znalazł się pan Chamiec w przytomności przeszło ośmiudziesięciu wyborców swoich, w trzech czwartych częściach włościan, z pomiędzy których Iwan Uhryniuk powitał posła chlebem i solą oraz pełną życzliwości przemową, w której podniósł gorliwość jego dla dobra powiatu i bezstronność względem wyznań i narodowości.

Podziękowawszy serdecznie za chleb i sól najcenniejszy ten, w pojęciu ludu naszego dar, pan Chamiec przedstawił w treściwej przemowie w ruskim języku, rezultaty ubiegłej sesyi Rady państwa oraz zadania, które w następnej mają być rozwiązanemi, na co zgromadzeni włościanie odpowiedzieli, przez usta kilku rzeczników swoich, serdecznem podziękowaniem i zapewnieniem o niezłomnem swem zaufaniu na przyszłość.

Po kilku interpelacyach i wnioskach, dotyczących przeważnie miejscowych interesów, zabrał głos ksiądz Gawański, dziekan obrządku grecko katolickiego, aby panu Chamcowi, w dowód uznania zasług jego w Radzie państwa, zaproponować imieniem włościan mandat do Sejmu krajowego, co zgromadzenie przyjęło hucznemi okrzykami zadowolenia.

Podziękowawszy za ten dowód zaufania, pan Chamiec oświadczył, że mandatu do sejmu przyjąć nie może, ze względu na rozliczne swe zatrudnienia i zalecił gorąco kandydata, postawionego przez komitet wyborczy, podnosząc jego cnoty obywatelskie, nieposzlakowany charakter, miłość dla ludu, słowem wszystko, co mu prawo do ufności wyborców nadaje.

Próżne wszakże były te usiłowania i bezskuteczne namowy kilku innych poważnych osobistości, włościanie odpowiadali stanowczo, że uznają wysokie przymioty zalecanego im kandydata, lecz chcą, ażeby ich w Sejmie reprezentował nie kto inny tylko pan Chamiec a na kategoryczne zapewnienia tegoż, iż nie przyjmie mandatu, oświadczyli jedni, że go wybiorą mimo jego woli, drudzy zaś, że głosować będą na włościanina lub księdza.

Wobec takiego stanu rzeczy, kandydat komitetu powiatowego zrezygnował, a pan Chamiec, wezwany przez komitet do kandydowania, oświadczył kilkunastu włościanom przybyłym w parę godzin później dla pożegnania się z nim, że się decyduje, ulegając ich żądaniom, przyjąć mandat poselski i upoważnia ich do zakomunikowania tego swego postanowienia innym wyborcom.

Wszelakoż wyborcy już się byli rozjechali; nie mogła więc kandydatura pana Chamca być należycie ogłoszoną, co spowodowało, że mimo potwierdzenia takowej przez komitet centralny otrzymał pan Chamiec przy wyborze, dokonanym w dwa dni później, tylko 97 głosów a z pozostałych 43 padła przeważna ilość na Iwana Uhryniuka bez jego wiedzy i woli.

Wybór pana Chamca został przyjętym przez wyborców oznakami najżywszej radości, w której uczestniczyli i ci co na Uhryniaka głosowali, zapewniając uroczyście, iż czynili to jedynie w przekonaniu, że pan Chamiec wyboru nie przyjmie, poczem się wszyscy, pośród salw z moździerzy, odgłosu muzyki i okrzyków zgromadzonego zewnątrz ludu udali na biesiadę, na którą ich nowo-obrany poseł zaprosił.

Niezmiernie żywy a dla pana Chamca wysoce pochlebny udział w powszechnej radości wzięło miasto Zaleszczyki. Około dziewiątej w wieczór udała się Rada miejska, w kilkotysięcznem otoczeniu, przy odgłosie muzyki, z rozwiniętemi chorągwiami i zapalonemi pochodniami do pałacu burmistrza swego barona Brunickiego, aby panu Chamcowi, który tam mieszkał, doręczyć, w moc jednogłośnie powziętej uchwały, dyplom obywatelstwa honorowego.

Przy tym akcie uroczystym przemówił treściwie i wymownie c. k. notaryusz i zastępca prezesa rady powiatowej pan Antoni Gross, przedstawiając powody, dla których miasto Zaleszczyki posłowi swemu udzieliło najwyższej godności, jaką rozporządza. Po krótkiem przemówieniu pana Chamca, który oświadczył, że poczytuje ten zaszczyt raczej za przedpłatę za przyszłe niż za nagrodę za przeszłe swe zasługi, zabrał głos po rusku ks. Aleks. Knihynicki, proboszcz obrz. gr. kat. w Zaleszczykach, postawiony bez wiedzy i woli swojej przez radę ruską jako kandydat na posła z tegoż powiatu — i zapewnił, że nie tylko lud wiejski, lecz zarówno też i ruska inteligencya spodziewa się pozyskać w pośle swoim, zrodzonym na ukraińskiej ziemi i wykołysanym ukraińską pieśnią, żarliwego orędownika ruskiej narodowości, na co pan Chamiec odrzekł, również po rusku, że w sercu jego obie narodowości, z których się ludność kraju naszego składu, równorzędne miejsce zajmują i że działalność jego była i będzie zawsze ku temu skierowaną, ażeby przywrócić zgodę i miłość braterską pomiędzy jednoplemiennemi dziećmi wspólnej ojczyzny.

Po odśpiewaniu zaintonowanej przez księdza Knihynickiego pieśni *„mnohaja lita“*, odegrano z kolei hymn austryacki pieśni narodowe polskie i ruskie, spalono sporą ilość rakiet i ogni bengalskich, wreszcie udano się napowrót do miasta, poczem pan Chamiec objechał w towarzystwie barona Brunickiego jaśniejące tysiącami świateł, strojne w kwiaty i transparenty główne ulice, witany ze wszechstron hucznemi okrzykami.

Notatki literacko-artystyczne.

(*n*) **Humor w Panu Tadeuszu** przez D a n i e l a Z g l i ń s k i e g o (Warszawa nakładem Lesmana i Swiszczowskiego 1883). Na arcydziełło naszej literatury zapatrywano się zazwyczaj tylko jako na epopeję narodową. Zgliński w krótkim swym i zręcznie napisanym szkicu estetycznym pierwszy wydobył na jaw psychiczny pierwiastek humoru, rozlany w całym poemacie. Nie jest to ostry, tendencyjny humor Arystofanesa, ani cyniczny dowcip Boccacia, ale łagodny pobłażliwy uśmiech artysty. Mickiewicz podchwytuje zazwyczaj słabe i śmieszne strony w najpoważniejszym przedmiocie i to jest główne źródło jego humoru. Kilka pokrewnych rysów humorystyki „Pana Tadeusza“ znajdujemy w słynnym *Don Kiszocie* Cerwantesa kilka błysków humoru — o czem nie wspomina Zgliński — zawdzięcza Mickiewicz parodyi stylu Homera. W ogólności wszystkim postaciom „Pana Tadeusza“ (z nader małemi wyjątkami) przyświeca jasne słońce humoru polskiego.

*

„Svea“ poemat szwecki Tegnera, słynnego śpiewaka „Frytyofowej Sagi“, wyszedł w przekładzie polskim dokonanym z oryginału przez W. hr. Engeströma (Poznań nakładem Leitgebera 1883). Poezya Tegnerowska, czerpiąca materyał artystyczny w malowniczej przyrodzie Szwecyi i w starożytnych podaniach skandynawskich, znalazła swój p o l i t y c z n y wyraz w „Svei“ uwieńczonej 1811 r. jako „poemat narodowy“. Pragnąc rozbudzić czujność i energię narodu po nieszczęśliwej wojnie z Francyą i Rossyą, poeta nakreślił ponętny obraz przeszłości bohaterskiej Szwecyi, w zestawieniu ze współczesną jej niemocą. Z jego „Svei“ przemawia prawda czystego serca. Gromi on błędy narodu i „świętą łzą płacze“ nad smutnem położeniem ojczyzny. Prześliczny jest koniec poematu, rodzaj wizyi poetyckiej, w której poeta przedstawia marzenia i nadzieje narodu. Utwór ten zasługuje na uwagę nietylko jako dzieło sztuki tchnące głębokim liryzmem, ale przedewszystkiem jako „rachunek sumienia narodowego“. Z przekładu hr. Engeströma wieje duch poetycki i żywe przejęcie się oryginałem. Tłómacz, idąc za pierwowzorem, przechodzi pod koniec od poważnej harmonii dwunastozgłoskowego, wiersza do krótkiej dytyrambicznej formy, zmieniając rytm odpowiednio do treści.

* * *

Mikołaj Kopernik doczekał się wreszcie gruntownej i wyczerpującej monografii w języku niemieckim (p. t. *N. Coppernicus von Leopold Prowe. Berlin 1883 w 2 tomach*). Autor znany, z tendencyjności w przedstawianiu dowodów pochodzenia niemieckiego Kopernika (w tym celu napisał od r. 1853 dwanaście dzieł i rozpraw), wykazuje teraz na podstawie odszukanych przezeń w Toruniu ksiąg sądowych miejskich z XV w., że nasz wielki astronom pochodził ze szląskiej familii „Koppernigk“. Dowody Provego, że familia ta była niemiecką, polegają głównie na chwiejnej pisowni tego imienia w owych księgach, z zupełnem pominięciem nowszych poszukiwań i rezultatów, osiągniętych przez naszych badaczów (Romera, Wołyńskiego, Polkowskiego i innych). Po za tem odznacza się dzieło Provego niemiecką gruntownością. Osoba Kopernika znika czasem na szeroko rozsnutem tle całej epoki, w natłoku licznych naukowych wywodów i krytycznych argumentacyj. Dzieło nie traci przez to jednak wcale na wartości, gdyż zawiera wiele nowych szczegółów i wyników sumiennych studyów, z któremi musi się liczyć każdy z naszych badaczów. W dziele tem przedstawia się nam po raz pierwszy życie Kopernika w całej pełni, nieosamotnione, niezamknięte w ciasnej izdebce uczonego, ale rzucone w zamęt ówczesnych usiłowań, walk społecznych i politycznych.

KRONIKA SĄDOWA

(*Moc dowodowa graniczników józefińskich.*)

Wzdłuż tarnopolskiego stawu ciągnie się granicą sąsiedniej wsi Białej droga, ostatniemi czasy tak zaniedbana, że rekonstrukcya jej stała się konieczną. Ponieważ droga ta jest zapisana w katastrze w połowie przy Tarnopolu a w połowie przy Białej, przeto wydział powiatowy a za nim Wydział krajowy orzekł, że obie gminy naprawą jej i utrzymaniem mają się zająć. Przeciw temu odwołała się tak jedna jak druga gmina do trybunału administracyjnego, przyczem gmina tarnopolska zaprzeczyła, jakoby droga w jej obrębie leżała. W skutek tego trybunał zniósł orzeczenie Wydziału jako oparte jedynie na katastrze, dotąd nie zatwierdzonym i zarządził bliższe dochodzenia, w której gminie rzeczona droga leży. Po przeprowadzeniu tych dochodzeń, orzekło tarnopolskie starostwo na podstawie zeznania pamiętników i ze względu na kopce graniczne od strony Białej usypane, że droga powstała na stawisku, że zatem w całości leży na terytoryum tarnopolskiem. Przegrawszy rekurs od tegoż orzeczenia najpierw w Namiestnictwie a następnie w Ministerstwie spraw wewnętrznych, wniosła gmina miasta Tarnopola do trybunału administracyjnego ponowne zażalenie, które w tych dniach było przedmiotem ustnej rozprawy. Zastępca miasta, adwokat dr. Ludwik Wolski, zaprzeczył, jakoby chwiejne i sprzeczne ze sobą zeznania pamiętników lub też kopce, dopiero w czasie pomiaru katastralnego usypane, mogły w tej sprawie decydować i oparty na patencie cesarza Józefa z r. 1785 oraz na dwu cyrkularzach gubernialnych z r. 1789, utrzymywał, że w granicach gmin jedynie tak zwane józefińskie opisanie granic rozstrzygać może. Odwołał się więc dr. Wolski na leżący w aktach granicznik Tarnopola, według którego granica miasta w tej stronie była „według cyrkumferencyi stawu wodą odznaczona“, a zarazem przedłożył granicznik wsi Białej, w którym droga wzdłuż stawu się ciągnąca, była jako granica podana. Zapatrywanie to trafiło do przekonania trybunału, który po trzygodzinnej naradzie zawyrokował, że faktyczny stan rzeczy, wzięty za podstawę orzeczenia ministeryalnego, zostaje w sprzeczności z rozstrzygającemi granicznikami józefińskiemi, że zatem orzeczenie jako sprzeczne z aktami się znosi.

GOSPODARSTWO I HANDEL

* **Sprawozdania o oziminach** ze wszech stron Galicyi są niepomyślne, pszenice i rzepaki w większej części przeorane — żyta wczesne utrzymały się — konicz w wielu okolicach wyginął — Szląsk, środkowe Niemcy i Rossya uskarzają się również na liche stan zasiewów, z innych prowincyj i Ameryki wiadomości pomyślniejsze.

Przy znacznie wyżej notowanych cenach tendencya targów zagranicznych od kilku dni chwiejna, duch handlowy więcej obojętny. Eksport mały. W obec cen zagranicznych ceny lokalne są o wiele wyższe, to też i transakcye ograniczają się najbardziej na pokrycie potrzeb młynów okolicznych.

Za chmiel ze zbioru tegorocznego płacą od 1·10—1·50. Za rzepak z zbioru tegorocznego płacą od 13·25—14·—. Spirytus, usposobienie stałe.

Dziś notujemy za 100 kilogram. loco Lwów: Pszenica czerwona banatka 8·50 do 10·25 złr., pszenica biała 8·50—9·80, pszenica żółta 8—9·25, żyto 6—7, owies 6—7, jęczmień 6·25—7, hreczka 8—9·25, lnianka 15—20, groch do gotowania 7·50—12, groch pastewny 5·50—7, spirytus na termina 33·50 złr. za 10.000 lt. prct.

* **Galicyjska kolej transwersalna.** Według doniesienia *Presse*, w tygodniu od 19 do 26 maja na trzech liniach budującej się galicyjskiej kolei transwersalnej było zatrudnionych 7.605 robotników i koni, mianowicie na linii Żywiec - Nowy Sącz 2853 robotników i 230 koni, na linii Grybów-Zagórz 3020 robotników i 350 koni, na linii Stanisławów-Husiatyn 1732 robotników i 260 koni. Z powodu, że od 22 maja padał deszcz bezustannie, roboty doznały poniekąd przerwy a przynajmniej nie postąpiły o tyle naprzód, jakby tego należało się spodziewać, gdyby sprzyjała pogoda.

* **Dochody stemplowe w r. 1882.** Z ogłoszonej przez ministerstwo skarbu statystyki o dochodach stemplowych dowiadujemy się, że w r. 1882 z rozsprzedaży stempli, ostemplowanych blankietów wekslowych, kwitów promesowych i kolejowych kart celnych (*Eisenbahn-Frachtbriefe*), dalej ostemplowania kart do grania, kalendarzy i dzienników (gazet) wpłynęło ogółem 16,685.067 złr., czyli o 481.505 złr. mniej, niżeli w roku poprzednim. Z rozsprzedaży stempli wpłynęło ogółem 14,173.925 złr. (mniej 585.500 złr. niż w r. 1881), z ostemplowania blankietów wekslowych 801.208 (mniej 13.347), kwitów promesowych 107.222 złr. (mniej 51.343), kart do grania 259.795 złr. (więcej 80.712), kalendarzy 162.917 złr. (więcej 1.337), dzienników 1,119.004 złr. (więcej 80.768), kolejowych kart celnych 60.996 złr. (więcej 5.868). Z należytości stemplowych za druki zagraniczne odbierane za pośrednictwem księgarni wpłynęło 5069 złr., za też druki, w których doręczaniu pośredniczyły poczty, 29.641 złr.

* **Dochody z monopolu tytoniowego** podniosły się znacznie w roku ubiegłym. W Czechach podniósł się dochód o milion złr., o tyleż w Wyższej Austryi, w Galicyi o 0·55 mil. w Morawie o 0·3, w Styryi o 0·2, w Tyrolu, Szlązku i Dalmacyi o 0·1 mil., zmniejszył się, chociaż tylko nieznacznie, w Bukowinie i Salcburgu. Ogólny dochód *brutto* z tytoniu podniósł się w porównaniu z rokiem 1881 o 3,994.839 złr.: i wynosił ogółem 68,143.936 złr. Rezultat ten tem więcej zasługuje na uwagę, że już rok 1881 wykazał w porównaniu z r. 1880 nadzwyżkę o 2,215.723 złr., w dwóch tedy latach dochody podniosły się o 6,210.562 złr czyli o 10 procent.

OSTATNIA POCZTA

Dzienniki wiedeńskie donoszą, że ułożony już został *ordre de bataille* dla parlamentarnej kampanii sesyi jesiennej. Według dotychczasowych dyspozycyj, w październiku będą obradowały równocześnie oba parlamenty i wspólne delegacye. Ostatnie zbiorą się w połowie października, być jednak może, że przynajmniej na ten czas, w którym węgierscy członkowie delegacyi będą zmuszeni wziąć udział we wspólnym parlamencie, sejm węgierski, który rozpocznie sesyę jesienną już 27 września, zostanie chwilowo odroczony.

W Tyrolu zostały już całkowicie przeprowadzone wybory sejmowe. Skład sejmu będzie następujący: 40 konserwatywnych i 27 liberalnych; pierwsi przeto będą rozporządzali większością 13 głosów.

Deputowany Tonner, który z powodu głosowania w Izbie deputowanych za nowelą szkolną, ściągnął na siebie gniew młodoczeskich organów i stał się przedmiotem gwałtownych z ich strony wycieczek, stawał w tych dniach znowu przed swoimi wyborcami w Lunach (Laun), dla zdania sprawy z czynności parlamentarnych i wyłuszczenia powodów, które zniewoliły go do przemawiania i głosowania za nowelą. Zebranie udzieliło mu zupełnego wotum zaufania, a zarazem wezwało go, aby nie składał mandatu. Dep. Tonner oświadczył jednak, że poczytuje sobie za obowiązek złożyć mandat, zdecydowany jest jednak kandydować i przyjąć wybór.

Pan minister Kallay udaje się w przyszłym tygodniu w podróż inspekcyjną do Bośnii.

W ambasadzie rossyjskiej w Wiedniu obchodzono bardzo wystawnie uroczystość koronacyi cara. Gdy nadeszło zawiadomienie, że akt koronacyi został dokonany, ambasada rossyjska w imieniu własnem i kolonii przesłała życzenia na ręce ministra spraw zagranicznych Giersa z prośbą o złożenie ich u stóp tronu.

Do *Schlesische Ztg.*, odbierającej częstokroć zarówno z przybocznym organem ks. kanclerza inspiracye z pałacu poradziwiłłowskiego, donoszą „ze strony dobrze poinformowanej“, że prawdopodobnie rząd pruski nie odpowie wcale na ostatnią notę kuryi. Dalej zaś pisze korespondent: „Żądania wypowiedziane w najnowszej nocie są rzeczywiście tego rodzaju, że spełnienie ich musiałoby oddziałać najniekorzystniej na autonomię państwa. Ponieważ ze wszech miar obszerne ustępstwa zaproponowane Kuryi w nocie posła Schlözera z d. 5 b. m. zostały przez Watykan uznane za niedostateczne, a zarazem nota wykluczyła możność porozumienia się na dotychczasowej podstawie, przeto w Berlinie postanowiono zawiesić najzupełniej dyplomatyczne rokowania i przedsięwziąć na własną rękę rewizyę kościelno-politycznych ustaw, ktora zapewniłaby katolikom pruskim to wszystko, co tylko dałoby się pogodzić z powagą państwa. Przy tej rewizyi, której głównem zadaniem byłoby ostateczne określenie kompetencyi państwa i kościoła, rząd uwzględniłby wyłącznie „sumienia katolików“ i „potrzeby państwa pruskiego.“ Takie rozwiązanie kwestyi bez troszczenia się o specyalne życzenia i intencye Rzymu, nie mogłoby dać powodu do zarzutu, że rząd „pielgrzymuje do Canossy.“ Pewnem jest, że kanclerz taką a nie inną powziął decyzyę i że o postanowieniu rządu są należycie poinformowani w Watykanie. Poseł Schlözer zresztą powiadomił osobiście o tem wszystkiem kardynała Jacobiniego. Natomiast pogłoska o zamiarze zniesienia poselstwa pruskiego w Watykanie jest zupełnie bezpodstawną; legacya pruska, której przywrócenia życzył sobie gorąco sam monarcha, będzie nadal funkcyonować dla załatwiania spraw bieżących. Niemniej mylną jest wersya, jakoby p. Schlözer miał być odwołany z Rzymu i zastąpiony przez innego dyplomatę; uda się on tylko na kilkotygodniowy urlop.“

W dziennikach, uważanych poniekąd za organa Kuryi, przebija się wielkie niezadowolenie z powodu obecnego obrotu rokowań. *Journal de Rome* radzi, aby Stolica św. zerwała układy z Prusami, których celem było i jest uregulowanie zatargu w drodze prawodawczej. „Machiawelski ten plan — pisze dalej przytoczony dziennik — nie doprowadzi do niczego, albowiem każde ułatwienie udzielone w drodze prawodawczej, musiałaby uważać Stolica św. za negacyę praw Kościoła. Nawet znaczne zmodyfikowanie i złagodzenie ustawodawstwa majowego, byłoby zawsze jeszcze bezbożnem wdzieraniem się w prawa Kościoła. Takie traktowanie Kościoła nie znajdzie sympatyi u katolików Niemiec.“

We wszystkich portach francuskich panuje ruch gorączkowy. Ekspedycya wojsk przeznaczonych do wyprawy tonkinskiej odbywa się z niezwykłym pospiechem. Takie biuletyny rozsełała paryskie biuro telegraficzne, a one są poniekąd wskazówką, że wyprawa tonkińska weszła nagle w fazę bardzo poważną. Według oświadczenia ministra wojny, złożonego w Izbie, w Tonkingu znajduje się obecnie ogółem 3000 wojska francuskiego i tyleż w Kochinchinie. Minister oznajmił zarazem, że komendant Rivière otrzymał instrukcyę przywitania ogniem Chińczyków, gdyby usiłowali wylądować w Tonkingu. Tymczasem, jak wiadomo, generał Rivière padł na polu chwały, a wątpić należy, czy po porażce (pod Hanoi) następca jego będzie się czuł dość silnym by przeszkodzić ewentualnemu wylądowaniu Chińczyków. Pomieniona instrukcya rządu francuskiego wskazuje, że już przed starciem pod Hanoi, miano w Paryżu powody do nieufania Chińczykom. Jeżeli zaś obecnie, pomimo niedwuznacznych objawów podejrzanych usposobień Chińczyków dla Francyi, ministrowie francuscy zapewniają, że nie ma powodu do obawy zatargu z Chinami, czynią to bezwątpienia nie tyle z silnego wewnętrznego przekonania ile w zamiarze uspokojenia opinii publicznej, która w ogóle nie jest zadowoloną z podjęcia zamorskiej kampanii. Nie ma wątpliwości, że wyprawa tonkińska przybrałaby groźny charakter w chwili pojawienia się Chin na widowni wojennej. Jak na teraz trudno przewidzieć obrotu całej sprawy.

Poseł chiński uwierzytelniany przy rzeczypospolitej bawi w tej chwili w Moskwie, a wysłany do Pekingu nowy reprezentant francuski nie przybył jeszcze na miejsce przeznaczenia, w skutek czego w ostatnich czasach nie było bezpośredniej komunikacyi między interesowanemi rządami. Pewien znakomity dyplomata chiński, przebywający w Petersburgu zapewnił korespondenta *Timesa*, że wyprawa do Tonkinu sprowadzi niezawodnie zerwanie dobrych stosunków między Francyą i Chinami. Znany wódz chiński Li Hung Chang został powołany do Pekingu i otrzymał na polecenie poczynienia przygotowań w celu sparaliżowania planów francuskich w Tonkinie. Otrzymał on już nominacyę na naczelnego wodza trzech prowincyi granicznych z Tonkinem i przybędzie w krótce do Shangai dla zorganizowania poruczonych mu sił zbrojnych. Zatarg z Chinami wśród obecnych stosunków, byłby rzeczą niebezpieczną dla Francyi i ztąd też łatwo pojąć ów gorączkowy pospiech, z jakim starają się Francuzi zrehabilitować porażkę pod Hanoi i przez szybkie *fait acompli* okupować sporne terytoryum.

Korespondent wiedeński *Daily Telegraphu* utrzymuje, że dowiedział się od pewnego męża stanu rumuńskiego o rzeczywistym powodzie ciągłych uzbrojeń Rumunii. Kwestya dunajska nie mogłaby wywołać nieporozumień politycznych co najwyżej ekonomiczne — ale gabinet w Bukareszcie tak mniema mąż stanu, na którego korespondent wspomniany się powołuje — przewiduje zerwanie dobrych stosunków pomiędzy mocarstwami wschodniemi i mniema, że Rumunia, rozporządzająca stutysięczną armią, mogłaby wtedy potargować się o swój współudział i poparcie.

Dzienniki włoskie zapowiadają na 8 lub 9 bieżącego miesiąca przybycie króla portugalskiej wraz z następcą tronu do Rzymu.

Generał Moltke udał się z Zurichu do Mulhuzy.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 31 maja. W sprawie pojedynku pruskiego porucznika Heydebranda z wydawcą *Sportzeitung* Silbererem, pierwszy skazany został na sześciomiesięczne, drugi na czteromiesięczne więzienie. Sekundanci Gutsmann, Grotta i Ernst, na czternaście dni więzienia skazani. Sekundant Lubowits, podlegający węgierskiej ustawie karnej, został uwolniony.

Praga, 31 maja. Komitet wyborczy konserwatywnych większych posiadłości, udał się do wszystkich swoich przyjaciół politycznych z usilną prośbą, aby go wspierali wśród walki wyborczej. Równocześnie zaprosił komitet wszystkich uprawnionych do głosowania na d. 2 czerwca dla porozumienia się w sprawie akcyi wyborczej.

Berlin, 31 maja. Wśród dyskusyi komisyjnej nad ustawą o pensyach wojskowych, oświadczył minister wojny, że według jego osobistego przekonania, ustawa ta nawet z poprawkami deputowanych Beningsena i Hammera, zawierającemi pewne ustępstwa, jest niemożliwą do przyjęcia. Uchwałę w tej mierze może powziąć tylko rada związkowa, o której decyzyi jednak nie chce przesądzać.

Warszawa, 31 maja. Generał gubernator Albedyński umarł dzisiaj.

Moskwa, 31 maja. Car przyjmował dzisiaj na osobnem posłuchaniu deputacyę koronacyjną wschodnio-rumelskiego zgromadzenia prowincyonalnego. Na bal dzisiejszy, urządzony przez szlachtę moskiewską, przybędzie car z carową i całym dworem. Czynią tutaj ogromne przygotowania do zapowiedzianej na sobotę uroczystości ludowej. Moskwa przepełniona ciągle jeszcze cudzoziemcami i gośćmi z całego cesarstwa. Wszędzie panuje wzorowy porządek.

Bukareszt, 31 maja. W liczbie projektów do ustaw wniesionych do Izby, znajduje się także projekt utworzenia marynarki handlowej.

Rzym, 31 maja. Według doniesień *Diritto*, Schlözer wyjeżdza bezpowrotnie; rokowania uważane są jako rozchwiane.

Paryż, 31 maja. W senacie na interpelacyę Brogliego w sprawie podręczników szkolnych oświadczył minister Ferry, że walka wypowiedziana podręcznikom jest raczej politycznej, aniżeli religijnej i pedagogicznej natury. Przeciw wzmiankowanym podręcznikom wystąpiła tylko kongregacya rzymska, która z pominięciem ambasadora francuskiego w Watykanie, a za pośrednictwem nuncyusza w Paryżu, stara się o usunięcie zaprowadzonych we Francyi książek szkolnych. Francya chce pozostawać z Watykanem w dobrem porozumieniu, walczy tylko przeciw zaciętym wrogom konkordatu. Ferry nazywa interdykta co do pewnych książek bezprawiem, które rząd zawsze ścigać będzie; mowca zamierza zresztą postawić wniosek, aby podręczniki szkolne, przed użytkiem, były mu do przejrzenia udzielane, i spodziewa się, że w ten sposób pokój przywrócony zostanie. Baragouin wnosi przejście do porządku dziennego. Senat zaprotestowawszy przeciw naruszeniu religijnej neutralności, przyjął w końcu zwyczajny porządek dzienny 175 głosami przeciw 75.

Londyn, 31 maja. W Izbie niższej oznajmił Fitzmaurice o zawartym układzie pomiędzy Anglią i Meksykiem, według którego będą równocześnie w Londynie i Meksyku zamianowani nadzwyczajni posłowie dla przeprowadzenia rokowań, w sprawie odnowienia dyplomatycznych stosunków.

Wiedeń, 1 czerwca. *Wien. Ztg.* ogłasza ustawę, obejmującą przepisy karne przeciw dłużnikom. udaremniającym w sposób podstępny postępowanie egzekucyjne, dalej ustawę o dalszem zawieszeniu sądów przysięgłych w okręgu kotarskim.

Petersburg, 1 czerwca. Głowa miasta Moskwy, były profesor Cziczerin, miał w czasie bankietu mowę, prawdopodobnie treści liberalnej. Dziennikom stołecznym zabroniono nietylko reprodukcyi tej mowy, ale nawet wzmianki o niej. Zaburzenia w czasie illuminacyi przybrały znaczniejsze rozmiary, a skierowane były przeciw wyższym stanom i żydom; dawały się słyszeć okrzyki grożące izraelickiej ludności. Wojsko zostało skonsygnowane w koszarach; przez ulice przeciągają patrole kozackie i oddziały piechoty.

Moskwa, 1 czerwca. Niektórzy zagraniczni książęta mają opuścić w tych dniach Moskwę, nie czekając końca uroczystości.

Moskwa, 1 czerwca. Wczorajszy obiad galowy w złotej sali zamku kremlińskiego rozpoczął się o godzinie 7 wieczorem. Pięćset zaproszeń rozesłano do prawosławnego, katolickiego, ormiańskiego i protestanckiego duchowieństwa, dalej do generalicyi, kawalerów i dam zaliczonych do pierwszych dwóch rang. Na obiedzie

byli obecni car z carową, członkowie domu carskiego i książęta krwi.

Bal, urządzony przez szlachtę moskiewską, wypadł nadzwyczaj wspaniale. Para cesarska przybyła o godzinie 10½ i zabawiła do godziny 11½. Bal, uświetniony obecnością książąt zagranicznych, wszystkich ambasadorów i posłów, otworzył car, prowadząc Najd. Arcyksiężnę Maryę Teresę; marszałek szlachty z carową szedł w drugiej parze.

Paryż, 1 czerwca. *Temps* dowiaduje się, że ostatnia podróż ministra Giersa przedsięwziętą została w celu poinformowania się u mocarstw, czyby Rossya na wypadek okupacyi angielskiej w Egipcie nie mogła szukać dla siebie ekwiwalentu w Armenii. Gladstone, zajmując Egipt — pisze dalej *Temps*, utracił nietylko sympatye Francyi, lecz otworzył na nowo zabliźnioną już kwestyę wschodnią i daje powód Rossyi do obmyślania olbrzymich planów, których ostatnim wyrazem mógłby być zabór Indyj angielskich.

Londyn, 1 czerwca. W Izbie niższej zawiadomił dep. Maccoan, że dep. Okolly wyzwał go na pojedynek, a ponieważ pojedynki zabronione są ustawami parlamentarnemi, przeto pozostawia Izbie zarządzenie odpowiednich kroków. Przeciw wnioskowi Gladstona żądającemu, aby Okolly zajął jutro swoje miejsce w Izbie, wystąpili Parneliści. Wniosek ten uchwalono jednak 250 gł. przeciw 19 głosom.

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, 31 maja 1883, godzina 1. min. 40. Losy kredytowe —·—, Węg. akcye kredyt 292 50. Akcye anglo-austr. 112·25, Akcye banku Union 117 10, Akcye kolei Karola Ludwika 295·50 Akcye kolei północnej 276·—, Akcye kolei południowej 147·50 Akcye kolei Alföld 170·50, Akcye kolei Elżbiety 215·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 169·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 157·75, Wiedeńskie losy 123·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —.—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 99·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 98·75, Losy regulacyi Cisy 109·70. Losy tureckie 26·—. Węgierska renta 88·30, Akcye banku związkowego 106·—, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej — — Akcye kolei państwowe —·— Rubel papierowy 1·18½, Węgierskie losy 114·25, Marka niemiecka —. Usposobienie silne.

Wiedeń, 31 maja 1883, godzina 5 min. 45. Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austr. —.—, Akcye banku Union —·—, Kolej Karola Lud. —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·— Galicyjski bank rustykalny 101 50, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor —·—, Rubel pap. —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 1 czerwca 1883, godzina 10. min. 30. Akcye kredytowe 295·80, Anglo-Austr. 112·—, Unionbank 117·—, Kolej Karola Ludw. 295·50, Południowa 148·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1850 —·—, Napoleondor 9·51— Rubel papierowy 1.18½. Usposobienie silnej.

Telegramy zbożowe z d. 31go maja. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. 10·— do 11·— zł., żyto —.— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 liter procent 33 25 do 33 50 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 10.72 do 10·75 zł., rzepak (sierpień—wrzesień —·— do 14·36 zł. Berlin. Pszenica żółta (maj—czerwiec) 199·— m., żyto —·— m., spiritus 56·25, olej rzepakowy 72·— m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 57·30 fr., olej rzepakowy 103·— fr., spiritus —·— fr. Wrocław: Pszenica —·— żyto —·—, owies —·—, spiritus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —·—.

Odpowiedzialny redaktor: **Adam Krechowiecki**

Przyjechali do Lwowa
dnia 31 maja 1883.

Hotel Georgea.

Pp. M. Br. Błażowski z Nowosiółek. M. Wolański z Pauszówki. A. Odrębski z Rosyi. B. Jasiński z Tryneczy. T. Wysocki z Uwina. W. Kosowicz ze Stanisławowa.

Hotel Angielski.

Pp. J. Orzechowski z Podola ross. W. Prytyka z Tucznego. H. Janko z Hoszan. E. Krawczykiewicz z Liską. M. Tomżyński z Otyni. Dr. K. Wurst z Kossowa.

Hotel Europejski.

Pp. J. Czajkowski z Sarnik. A. Głogowski z Bojańca. J. Borkowski z Zaleszczyk małych. R. Malinowski z Wadowic. H. Macharski z Mościsk. W. F. Trester z Odessy. S. Resch z Podwoło zysk.

Hotel Langa

Pp. E. Rozwadowski z Wiązowy. G. Müller z Wiednia.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.
(podług zegaru lwowskiego).

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany;

Ze Stanisławowa: na **Stryj**, rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy; wieczór o godz. 8 min. 20 pociąg mięszany.

Z Krakowa: o godz. 5 min. 40 rano pociąg pospieszny; o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy; o godz. 11 min 20 przed południem mięszany

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski, o godz. 10 min 32 wieczór pociąg pospieszny; o godz 3 min 50 rano i o godz 4 min. 12 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec w Podzamczu o godz. 10 min. 20 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min. 13 rano i o godz. 3 min 39 po południu pociąg mięszany.

Odchodzą ze Lwowa.
(podług zegaru lwowskiego)

Do Krakowa: o godz. 10 min. 50 przed północą pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 53 rano pociąg osobowy, o godz. 5 min. 9 po południu pociąg mięszany.

Do Stanisławowa: na **Stryj**, rano o godz. 7 min 5 pociąg mięszany; wieczór o godz. 5 min. 45 pociąg omnibusowy.

Do Podwołoczysk: z dworca w Podzamczu, o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 m. 52 po południu i o godz. 11 min. 1 wieczór pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z głównego dworca: o godz. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 30 po południu i o godz 10 min. 33 wieczór pociąg mieszany.

Do Czerniowiec: o godz 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min 10 po południu i o godz. 11 min. 10 w nocy pociąg mięszany

Prenumeratorowie roczni lub półroczni (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia, lub od 1 stycznia do końca czerwca) otrzymują „Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct, drudzy 30 ct. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje rocznie 4 zł. półrocznie 2 zł., ćwierćrocznie 1 zł.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
(Z obserwatoryum c. k. Uniwersytetu we Lwowie.)
z dnia 1 czerwca 1883 o godzinie 7 rano.

Barometr 736·56mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy +16.1°C. Psychrometr wilgotny +12·6°C. Prężność pary 8.8mm. Wilgoć 64%. Zachmurzenie 0 Wiatr NE1 Ozon 6.

Temperatura powietrza +12.9°R

Barometr nie zmienia się.

Stan baremetru nad poziom morza 761.16mm.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
(Z obserwatoryum c. k. Szkoły politechnicznej we Lwowie.)

$\varphi = 49°50'$ $\lambda = 41°41'$ w. = $340^m,5$

Dla 2 czerwca

E. = — 2^m $20,^s_{45}$. $\Theta_0 = 4^h$ 42^m $11,^s_{47}$

Zachod słońca 1 czerwca 7h. 57m.,6., wschód o 15h. 57m.,6

W czerwcu nastąpi nów księżyca 4d 19h $48,m_6$ pierwsza kwadra 12d 4h 17,m 7; pełnia 20d 6h $7,m_7$ ostatnia kwadra 27d 9h 13,m 8.

Księżyc będzie w punkcie przyziemnym (Perigeum) 2^d $13,^h_5$, i 29d $22,^h_5$; w punkcie odziemnym (Apogeum) 14^d $10,^h_5$.

Równanie czasu E. bedzie zerem dnia 14 o 10h 45,m7, to jest, o tym czasie kompasy (zegary słoneczne) i zegary zwykłe zgadzać się będą zupełnie, do 15go czerwca spaźniają się, zaś od 15go czerwca do 31 sierpnia włącznie zwykłe zegary wyprzedzać będą kompasy o ilość E. w prawdziwe południe.

31 maja 1883.	2^h	9^h	19^h
Stan barometru w milimetr.	733_{05}	$732_{.65}$	$732_{,60}$
Stan termometru suchego w st. Cels.	$+22_{,6}$	$+17_{.5}$	$+16_{,9}$
Stan termometru wilgotnego w st. Cels.	$+14_{,4}$	$+12_{,1}$	$+12_{,0}$
Prężność pary w powietrzu w milimetr.	$7_{,2}$	$7_{,2}$	$8_{,1}$
Wilgotność powietrza względna w %.	37	49	58
Stan nieba.	4	3	1
Kierunek wiatru.	n.	—.	n
Moc wiatru.	2	0	1
Ilość opadu mierzona o 2^h $0^{mm}_{,0}$			
Najwyższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9^h. + $26_{,0}$.			
Najniższa temperatura w ciągu dnia, odczytana o 9^h. + $12_{,6}$			

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 31 maja 1883.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	294	50	298	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	168	—	171	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	301	—	306	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	250	—	255	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt galic. 5 pr. w. a.	98	60	99	60
„ „ „ 4 pr. w. a.	89	30	90	50
„ „ „ 5 pr. okresowe	98	60	99	60
Tow. kred. gal. 4. pr. w. a. los 41½ l.	85	80	87	80
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	80	102	80
„ „ „ 5 pr. w. a.	97	30	98	30
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	100	35	101	35
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	101	—	102	50
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	93		95	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6. pr, los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	98	50	99	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	95	—	98	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	—	103	—
5. Losy miasta Krakowa	18	—	20	—
„ Stanisławowa	22	—	24	
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	57	5	67
Dukat cesarski	5	59	5	69
Napoleondor		46	9	56
Półimperyał	5	77		87
Rubel rossyjski srebrny	1	55	1	65
„ „ papierowy	1	17½	1	19½
100 marek niemieckich	58	25	59	—
Srebro.				
[illegible]				

(bez kupona bieżącego / bez kupona)

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 28 maja 1883

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	78.05	78.20
luty-sierpień	78 05	78.20
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	78.80	79.—
kwiecień-październik	78.80	79.—
Losy z roku 1854 po 250 zł. m.k. 4 pr.	119.50	120.—
„ „ 1860 po 500 zł. w.a. 5 pr.	134.60	135.—
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	139 —	139.50
„ „ 1864 po 100 zł.	169.50	170 —
„ „ 1864 po 50 zł.	169.25	170 —
Renty Com. po 42 lir austr.	37.—	39.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 zł. 5 prc.	148.40	148 70
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr	—.—	—.—
Renta papierowa 5% z r. 1881	93 25	93 40
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	98 90	99 10
2. Obligacye indemn. 5 pr (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.—	107.—
Bukowiny	96.25	98 75
Galicyi	98.75	99 —
Niższej Austryi	105.75	106 75
Siedmiogrodu	99.—	99.50
Węgier	99.50	100 —
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł emit. zł. 120	113.—	113 50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	299.75	300.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł	853.—	863.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a [illegible] złr.	833.—	840.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	[illegible]	83.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł.	597.—	598 —
Kol. Cesarzowej Elżbiety [illegible] zł. w	[illegible]5	221.—
Kol. Preszow-Tarnow [illegible] 300 zł	—	—
[illegible]	2755	760
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	296.—	296.50
Lwow-Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	169 —	169.50
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k	328.50	329. —
Połud. kol. państw. po 200 złr. w. a.	147.20	147.50
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	162.20	162.70
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem 5 pr. w sr.	95.25	95.50
„ „ „ premiowe po 3%	97.75	98.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	101.—
„ „ „ w 20 l. 7 pr.	102.50	103.50
„ „ „ w 36 l. 5½ pr.	—.—	—.—
Tow. kr[illegible] po [illegible] proct.	89.50	90.50
„ [illegible] proct.	98 50	99 —
„ „ po 5 proct. w 3[illegible] ratach zwrotne	98 50	99.—
Gal. banku hip. po 6 proc.	102 —	102 50
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 proc.	101.50	102 25
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	100.40	100 55
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc	102.25	103.25
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	94 80	95.30
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	94.—	94.25
Kol. płn. po 100 zł. [illegible]	105.—	105.50
„ po 100 zł. w. [illegible]	100.25	101.—
Kol. gal. Kar Lud. emis. z r. 1881 po 4½ pr.	98.60	98.80
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. [illegible] emis. a 200 zł. [illegible] srebrz 1865	94.50	94.75
1867	99.—	99.50
1868	95.70	96.10
[illegible]	94.90	95.20
W[illegible] a 200 [illegible] 5 pr	94.—	94.50
6. Losy.		
Inst. kr. dla [illegible] zł. w.	170 —	170.50
[illegible]	38.25	38.75
[illegible] m. k.	108	109.—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	18.50
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.75	18.25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.—	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a	41.50	42 50
Palfiego po 40 zł. m. k.	37 —	37.50
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.—	19.50
Salma po 40 zł. m. k.	52.50	53.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	45.—	45.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	22.50	23.50
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.25	128.25
„ „ po 50. zł. w. a.	63.50	64 50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	28.50	29.—
Windischgrätza po 20 [illegible] m. k	37 25	38.25
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	120.05	120.25
Paryż za 100 fr.	47.50 —	47 55 —

Kurs złota.

	płacą	żądają
Dukat cesarski men.	5.65.—	5.67.—
„ pełnej wagi	5.65.—	5 67 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.50 50	9.51.50
Rossyjski imperyał	9.81.—	9.83 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.
Telegrafowany kurs wiedeński
z dnia 31 maja 1883

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	78	20
„ „ „ w srebrze	78	75
Renta w złocie	98	90
5% austr. renta marcowa	93	20
Akcye banku wiedeńskiego	838	—
„ „ kredytowego	294	50
Londyn	120	—
Srebro	—	—
Napoleondor	9	51 —
Dukat cesarski men.	5	67
100 marek niemieckich	58	50

DZIENNIK URZĘDOWY.

Kuratele.

L. 1142. (3673 3—3)

W skutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z 6 marca 1883 l. 2995 uznano Antoniego Rudnika z Hlibowa za marnotrawce i temuż kuratorem Łukasz Mieżanic z Hlibowa ustanowiony.

C. k. sąd powiatowy.
Grzymałów, 31 marca 1883.

L. 3534. (3624 3—3)

Jan Gorczyca z Biał. brzeg uznany marnotrawcą; kuratorem ustanowiony Franciszek Nowak z Białobrzeg.

C. k. sąd powiatowy.
Krosno, dnia 27 kwietnia 1883.

L. 2283. (3425 3—3)

Wojniłowski sąd powiatowy mianuje dla Emila Beleja z Przewoźca, uchwałą c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 20 lipca 1880 l. 10558 jako upośledzonego na umyśle uznanego, kuratorem Michała Beleja, gospodarza z Przewoźca, uwalniając równocześnie od obowiązków kuratorskich ks. Prokopa Beleja z Przewoźca.

Wojniłów, 20 sierpnia 1881.

L. 4736. (3539 3—3)

Maksyma Hapuna z Jastrzębic uznaje się za umysłowo niedołężnego i ustanawia się dlań kuratorem Matwija Tchórza z Jastrzębic.

Sokal, dnia 28 kwietnia 1883.

L. 2608. (3375 3—3)

Iwan Kleban, syn Hnata, z Chlewczan uznany marnotrawcą

Kuratorem ustanowiony Fed Trusz.
C. k. sąd powiatowy.
Uhnów, 9 maja 1883.

Konkursa.

L. 31709. (3726 3—3)

W celu rozdania funduszów, przyzwolonych ustawą finansową na rok bieżący na stypendya dla artystów ubogich, a rokujących w przyszłości nadzieję, wzywa się niniejszem, w myśl reskryptu Pana Ministra wyznań i oświecenia z dnia 8 maja 1883 l. 8733, tych pp. artystów z królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, którzy pracują w dziedzinie poezyi, muzyki, malarstwa i sztuk plastycznych, a pragnących uzyskać jednorazowe stypendyum, ażeby skoro mogą dopełnić potrzebnych ku temu warunków, wnieśli podania swoje do c. k. Namiestnictwa najdalej do 15 lipca 1883.

W tych podaniach należy:

1) opisać przebieg dotychczasowego kształcenia się w zawodzie artystycznym, i wykazać stosunki majątkowe i familijne petenta;

2) wskazać, w jaki sposób zamierza proszący z usyskanego stypendyum korzystać w celu dalszego kształcenia się

3) i dołączyć do podania okazy przedstawiające artystyczne prace proszącego, z których każdy z osobna ma być oznaczony imieniem autora.

Z c. k. Namiestnictwa

We Lwowie, dnia 22 maja 1883.

Ч. 3 1709. Въ цѣли роздания суф-суди шовъ призволеныхъ финансовою уставою въ бѣжучемъ роцѣ на стипендіи для бѣдныхъ а надѣиныхъ артистôвъ, взиває ся по мысли рескрипту Пана Министра исповѣданій и просвѣти съ дня 8 Мая с. р. Ч. 8733 тыхъ артистôвъ съ королествъ и краѣвъ въ Думѣ державнôй заступленыхъ, котрѝ працёютъ на поли поезіи, музики, малярства и пластичныхъ штукъ и желаютъ получити одноразову стипендію, щобы, скоро можутъ доповнити потребныхъ къ сему условій, подали свои просьбы до ц. к. Намѣстництва найдальше до 15 Липця 1883 р.

Въ тотыхъ поданяхъ належитъ:

1. описати пробѣгъ дотеперѣшного образованя артистичного и выказати маєткові и родиннѝ стосунки просителя;

2. высказати, въ якій способъ намѣряє проситель полученую стыпендію употребити для дальшого свого образованя, и

3. прилучити до поданя оказы представляючѝ артистичну працю просителя а съ котрыхъ каждый съ окрема має бути означеный именемъ автора.

Зъ ц. к. Намѣстництва.

Львôвъ дня 22 Мая 1883.

Wyroki prasowe.

L. 7182. (3773)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. p., że treść artykułu umieszczonego w Nr. 7 i 8 czasopisma „Nauka“ z dnia 13 kwietnia 1883 pod napisem: „Ni napered, ni na zad“ w ustępie od słów: "Jakto szczo poradym" do słów: „pańskoj polskoj sprawy“ zawiera znamiona występku z §. 300 u. k., zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 30 maja 1883.

(3236)

Das k. k. Kreisgericht St. Pölten als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt: I Die in Zürich herausgegebene periodische Druckschrift „Der Socialdemokrat“ Nr. 13 ddo 22 März 1883 begründe 1 in dem Aufsatze mit der Ueberschrift "Das Begräbniß von Karl Marx“ a in der Stelle von "So war der Mann“ bis „so auch sein Werk“ und b in der Stelle von „Statt zu trauern, wollen wir“ bis „an deinem Grabe“, 2 in dem Aufsatze mit der Ueberschrift „Diebstahl und Revolution“ a in der Stelle von „die Argumentation würde unwiderleglich sein“ bis „eine Classe“, b. in der Stelle von „Genug die Bourgeoisie“ bis „vernichten und umstürzen“, c in der Stelle von „das Privateigenthum“ bis „abschaffen“ den Thatbestand des Vergehens nach §. 305 St. G., II die in London herausgegebene periodische Druckschrift „Freiheit“ Nr. 13 ddo 31 März 1883, Jahrg V begründe 1 in dem Aufsatze mit der Ueberschrift „Internationale Arbeiterassociation und in den Gedichten „Sturmvogel“ und „Freiheitslied“ den Thatbestand des Verbrechens des Hochverrathes nach §. 58 lit. c St G., 2 in dem Aufsatze mit der Ueberschrift „Gotteslästerung in England“ in der Stelle von „Wir müssen hier bemerken“ bis „wenn ihr jemals frei werden wollt“ den Thatbestand des Vergehes nach §. 305 St G., 3 in dem Aufsatze mit der Ueberschrift „Aus allen Welten“ a unter der Rubrik „Aus Brünn“ von der Stelle „Es sind also“ bis „kerngesund“ den Thatbestand des Vergehens nach § 300 St. G., b in der Stelle von „Am vergangenen Sonntag trat ein Mann in die Londoner Kathedrale“ bis „zahlreich eingefunden hatte“ den Thatbestand der Religionsstörung nach §. 122 lit. b. St. G., c. in der Stelle, beginnend mit „Zum Schluß wurde ein Kind“ den Thatbestand des Verbrechens der Religionsstörung nach §. 122 lit b. St. G. und des Vergehens nach §. 305 St. G. d. in der Stelle, beginnend mit „Milwauke, im März 1883“ den Thatbestand des Verbrechens nach §. 65 lit a St G., und des Vergehens nach §. 305 St. G, III die Flugschrift unter dem Titel „Mucker, Pfaffen und Königsschwindel“ begründe a in der auf Seite 9 enthaltenen Stelle von „Man baut Steinhaufen“ bis „die daran glauben“ den Thatbestand des Vergehens nach §. 303 St. G., b in der auf Seite 10 enthaltenen Stelle „Es kommt das jüngste Gericht“ bis „glückliche Menschen“ den Thatbestand des Vergehens nach §. 305 St. G. c in der auf Seite 11 enthaltenen Stelle von „Sollen wir“ bis „der Gipfel ihrer Wünsche den Thatbestand des Verbrechens nach § 65 lit a. St. G., daher das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschriften nach §. 493 St. P. O. hiemit ausgesprochen.

K. k. Kreisgericht St. Pölten, am 1 Mai 1883.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Cilli hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 30 April 1883, Z. 6690, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Südsteirische Post“ Nr. 34 vom vom 28 April 1883 wegen des Artikels „Sannregulirung“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 20 April 1883, Z 10 433 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Cech“ Nr. 86 vom 14 April 1883 wegen des Artikels „Ze soudni sine (Macenictvi di tete“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Budweis hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 1 Mai 1883, Z. 2310, die Weiterverbreitung der „Deutsch-österreichischen Volkzeitung. Nr. 34 vom 28 April 1883 wegen des Artikels „Aus Nah und Fern“ beginnend mit „Natürlich“ nach §. 300 St G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Brün hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 1 Mai 1883 Z. 7177 die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Brünner Beobachter“ Nr. 18 vom 28 April 1883 wegen des Artikels „Warum es in Mähren nicht besser werden will“ nach Art. II des Gesetzes vom 17 December 1862 und nach den §§ 65 und 302 St. G., dann wegen des Artikels „Zur Affaire Habermann-Stohandl“ nach §. 300 St G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Preßgericht in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 21 und 25 April 1883, ZZ. 1687 und 1711, die Weiterverbreitung der Nr. 28 der Zeitschrift „Narodni List“ vom 14 April 1883 wegen der Artikel „Iza godine dana“, „Niemcenje!“ und „La situazione“ nach §. 300 St. G., dann der Nr. 29 derselben Zeitschrift vom 18 April 1883 wegen des Artikels „Zorica i Nadko“ nach §. 300 St. G. verboten.

(3284)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der nichtperiodischen Druckschrift mit der Aufschrift „An die vereinigte Linke des hohen Abgeordnetenhauses“ und dem Schlusse „Die Zukunft ist unser. Wien, den 4 Mai 1883. Verlag von Dr. W. von Gunesch Druck von Karl Gerold's Sohn“ a. in den Stellen von „Der Kampf ist zu Gunsten“ bis „deren Willen aufzuerlegen“ und von „Die vereinigte Linke“ bis „des Reichsvolksschulgesetzes“ das Vergehen nach Art. III des Gesetzes vom 17 December 1862, Nr. 8 RGBl. vom Jahre 1863 resp. 300 St. G., und b in der Stelle von „Daß es so weit gekommen“ bis „Stütze ihrer Politik erkennt“ Das Verbrechen nach § 65 a St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 5 Mai 1883.

Licytacye.

L. 5756 (3144 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia, iż dnia 19 czerwca, 24 lipca i 28 sierpnia 1883 zawsze o 9 rano egzekucyjna sprzedaż realności N. k. 71 wyk. hipot. 5! w Bliźniance położonej, Kondry Lewczaka własnej, na zaspokojenie wierzytelności Markusa Rozenberga w kwocie 100 zł. w. a. z pn. przedsięwziętą i przy 3 terminie, także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 935 zł. w. a, wadyum 10%.

Akt oszacowania, wyciąg tabularny jako też reszta warunków licytacyjnych są w aktach do przejrzenia.

Strzyżów, 31 stycznia 1883.

L. 5755. (3145 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia, iż dnia 19 czerwca, 24 lipca i 28 sierpnia 1883 zawsze o 11 rano, egzekucyjna sprzedaż realności lk. 76 wyk. hip 62 w Bliźniance położonej, Jana Poliwczaka własnej, na zaspokojenie wierzytelności Basi Rozenbergowej w kwocie 50 zł. w a. z pn. przedsięwziętą i przy 3 terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 838 zł. wadyum 10%.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania jakoteż reszta warunków licytacyjnych są w aktach do przejrzenia.

Strzyżów, 31 stycznia 1883.

L. 2022. (3255 1—3)

Ze strony c. k. sądu powiatowego w Obertynie podaje się do publicznej wiadomości, że celem wydobycia resztującej kwoty 84 zł. 52 ct. w. a. z pn. od Andryja Petruniaka na rzecz c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie zezwala się na publiczną sprzedaż i w tym celu wyznacza się termin na dzień 19 czerwca, dzień 19 lipca i dzień 20 sierpnia 1883 w miejscu sądowem każdym razem o godz. 9 z rana z tem, że przy pierwszych dwóch terminach ta realność za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzdaną zostanie.

Bliższe szczegóły i warunki mogą być w t. s. registraturze przejrzane.

Obertyn, d 12 kwietnia 1883.

L. 13234. (3169 1—3)

Na zaspokojenie wierzytelności Izraela Nagelsteina 305 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 15 czerwca, 20 lipca i 10 sierpnia 1883 o 10 godzinie rano licytacyjna sprzedaż sumy 179 zł. z pn. na rzecz Henryka Millego w stanie biernym połowy i czterech piątych drugiej połowy realności Nr. 7 w Jarosławiu położonej, intabulowanej.

Kuratorem nieznanych i późniejszych wierzycieli hipotecznych adw. dr. Myszkowski ustanowiony.

Wadyum wynosi 23 zł.

Bliższe warunki i wyciąg tabularny dostarczy registratura.

C. k. sąd powiatowy.

Jarosław, 23 lutego 1883.

L. 5583 (3465 1—3)

Ces. król. sąd powiatowy w Niżankowicach przeprowadzi w sprawie egzekucyjnej masy rozbiorowej Towarzystwa kredytowego miejskiego we Lwowie przeciw Maryi Trusz pto 1968 zł. w swej sali sądowej w dniu 20 czerwca 1883 o godzinie 10 przed południem przymusową publiczną sprzedaż realności pod lk 134 w Niżankowicach położonej, według wykazu hipotecznego 541 Maryi Truszowej własnej pod ułatwieniami warunkami.

Cena wywołania 5988 zł; zakład 300 zł.

Realność ta sprzedaną zostanie także niżej ceny szacunkowej, za jakąbądź cenę.

Bliższe warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze.

Niżankowice, 29 stycznia 1883.

L. 6508. (3770 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Tłustem wiadomo czyni, że na rzecz dyrekcyi c. k. uprz. Zakładu kredyt. włościańskiego celem zaspokojenia 10 rat po 3 złr w. a. i resztującego kapitału w kwocie 13 złr. 55 ct. w. a. wraz z procentem po 10 prc. i zwłoki 3 prc. od dnia 9 lutego 1879 bieżącym, rozpisuje się publiczna sprzedaż realności pod l. konskr 64 w Rożanowce położonej dłużników Jana Lewickiego i Pawła Lewickiego własnej protokołem z dnia 1 maja 1873 l. 3214 zastawnie opisanej w trzech terminach na dniu 7 czerwca, 5go lipca, 2 sierpnia 1883 każdym razem o 10 godzinie przed południem z tem, że realność ta na pierwszych dwóch terminach za lub wyżej ceny ceny szacunkowej, na trzecim terminie także i niżej takowej sprzedaną zostanie

Cena wywołania 350 złr. w. a.

Wadyum 35 złr w. a.

Dla wszystkich innych wierzycieli którzyby nabyli prawa zastawu na realności sprzedać się mającej lub którymby z jakiejkolwiekbądź przyczyny, uchwała sądowa licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratorem Feliksa Blumica z Tłustego

Resztę warunków licytacyjnych i protokół zastawniczego opisu przejrzeć można w registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Tłusto, dnia 25 lutego 1883

L. 37726 (3129 1—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości w kwocie 132 złr. 82 ct. z pn. na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 27 sierpnia, 25 września i 29 października 1883 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 4 w Luboczy Jana Walczaka własnej.

Cena wywołania 1600 złr.

Wadyum 160 złr.

Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 31 października 1883 o godzinie 10 rano.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Leszko z substytucyą adw. dr. Icheisera w Krakowie.

Krsków, 8 stycznia 1883.

L. 36215. (3130 1—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości gal Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, w kwocie 312 złr. z przynależytościami odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 10 września i 15 października 1883 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 6 w Bossutowie, Wojciecha Nawary w $^1/_4$ i Jana Sikory w $^3/_4$ częściach własnej.

Cena wywołania 700 złr.

Wadyum 70 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 17 października 1883 o godzinie 10 rano

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adw. dr. Dominik Markiewicz.

Kraków, 20 grudnia 1882.

L. 6806. (3106 1—3)

Na dniu 18 czerwca, 18 lipca 1883 o 10 godzinie przed południem w zabudowaniu sądowem odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod n. k. 39 star. 578 now. w Korczynie położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej, opisanej w protokole z 5go czerwca 1881 l 4266 Michała Półchłopka własnej, w celu ściągnienia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Krośnie pto 129 zł. 87 ct. w. a. z większej 200 zł. w. a. z pn

Cena szacunkowa wynosi 560 złr. w. a.

Wadyum 56 złr. w. a.

Przy obydwóch terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej.

Reszta warunków do przeglądu w registraturze sądowej

W razie niesprzedania przy powyższych terminach w celu ułożenia lżejszych warunków wyznacza się termin na dzień 14 sierpnia 1883 o 10 godz. rano.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanawia się kuratora w osobie p Alojzego Pietrzyckiego z Krosna.

C. k. sąd powiatowy.

Krosno, dnia 21 grudnia 1882.

L. 36585. (3131 1—3)

Sąd delegowany miejski w Krakowie ogłasza, iż celem zaspokojenia 150 złr. z pn. odbędzie się na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w gmachu sądowym dnia 17 września, 23 października i 12 listopada 1883 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod l k. 15 w Witkowicach w powiecie Krakowskim położonej.

Cena wywołania wynosi 1000 złr.

Wadyum 100 złr.

Resztę warunków licytacyjnych i wykaz hipoteczny kupna chęć mający w tut. registraturze przejrzeć mogą.

Kraków, 5 stycznia 1883.

L. 4890. (3756 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Załoźcach podaje niniejszym do wiadomości, że celem ściągnięcia pretensyi Frimy Beiły Pollak pto. 100 złr. z pn. odbędzie się na dniu 22 czerwca, 10 sierpnia i 14 września 1883 zawsze o godzinie 10tej przed południem w t. s. budynku sprzedaż realności pod l. 902 w Załoźcach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, masy nieobjętej Iwana Wolaniuka własnej, przez publiczną licytacyę.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 415 złr. w. a.

Wadyum wynosi 41 złr. 50 ct. w. a.

Bliższe warunki i akt oszacowania przejrzeć można w t. s. registraturze.

O tem zawiadamia się strony c. k. Prokuratoryę Skarbu, c. k. główny Urząd podpotowy, tudzież wszystkich wierzycieli którzyby na realności pod l. 902 prawo zastawu uzyskali a którym uchwała sprzedaż onej dozwalająca doręczoną być nie mogła na ręce kuratora p. Michała Wnuka w Załoźcach.

Załoźce, dnia 30 grudnia 1881.

Licytacye.

L. 1433. (3685 3—3)

Dnia 1 czerwca, 2 lipca i 9 sierpnia 1883 każdym razem o godzinie 11tej przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności nr. C. 22 w Boryni położonej masy spadkowej po Hryniu Diaków własnej, na zaspokojenie pretensyi Saula Teichmana 45 złr. z pn.

Cena szacunkowa 360 złr.

Wadyum 36 złr.

Resztę warunków akt opisania i oszacowania przejrzeć można w sądzie.

C. k. sąd powiatowy.

Borynia, dnia 26 kwietnia 1883.

L. 980. (2956 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Wadowicach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w sprawie Maryanny Marszałek przeciw Antoninie Pankowej o zniesienie wspólnej własności realności l. 68 star. 197 now. dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna tejże realności w Wadowicach położonej stron sporujących własna.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach dnia 14 czerwca, 12 lipca i 16 sierpnia 1883 każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w kwocie 2423 złr. 96 ct poniżej której realność ta w powyższych terminach sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 243 złr. w. a.

Reszta warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy są do przejrzenia w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Iwański z substytucyą adw. dr. Marka.

Wadowice, dnia 14 kwietnia 1883.

L. 16233/1384. (2938 3—3)

Celem zaspokojenia pretensyi Karola Balika 330 złr. z pn., odbędzie się w tutejszym sądzie w trzech terminach a to: 21go czerwca, 18 lipca i 19 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności gruntowej pod n. k. 36 w Jasionce położonej, i realności gruntowej pod n. k. 46 w Jasionce położonej.

Cenę wywołania pierwszej realności stanowi jej wartość szacunkowa 250 złr. a wadyum 25 złr. zaś drugiej realności również jej wartość szacunkowa 550 złr. a wadyum 55 złr.

Resztę warunków licytacyi, protokół zastawniczego opisu i oszacowania są w tut registraturze do przejrzenia.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanawia się kuratora p. adw. dr. Ludwika Kapiszewskiego.

C. k. sąd powiatowy.

Gorlice, dnia 16 lutego 1883.

L. 3579. (2949 3—3)

Dnia 15 czerwca, dnia 13 lipca i dnia 10 sierpnia 1883 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczny przetarg realności Michała Bojko własnej z Mikuliczyna pod l. k. 42 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej na zaspokojenie pretensyi Michała Popowicza w kwocie 80 złr. i 26 złr. z pn.

Przy trzecim terminie zostanie wspomniona realność nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną, co w dwóch pierwszych terminach miejsca mieć nie będzie.

Kuratorem dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono Herscha Arzta z Delatyna.

Cena szacunkowa wynosi kwotę 300 zł. Zakład 30 złr.

Protokół zastawniczego opisu, oszacowania i bliższe warunki mogą być w t s. registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Delatyn, 14 kwietnia 1883.

L. 4489. (3671 3—3)

Złoczowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia, że celem ściągnięcia pretensyi Majera Rappaporta 500 złr. w. a. z pn. odbędzie przymusową publiczną sprzedaż czwartej części realności pod l. d. 53 w Złoczowie położonej masy spadkowej Markusa Perlmutter wedle dom. XVI. pag. 63 n. 4 haer. własnej, w zabudowaniu sądowem w terminach 4 czerwca i 9 lipca 1883 zawsze o godzinie 10 rano, przy których ta część realności niżej ceny wywołania 326 złr. 98 ct. w a. nie będzie sprzedaną.

Wadyum wynosi 33 złr. w. a. w gotówce

Dalsze warrunki licytacyjne można przejrzeć w registraturze sądowej.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 2go kwietnia 1882 hipotekę nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna lub dalsze w tej sprawie wydać się mające, weale lub wcześnie doręczone być nie mogły, ustanowiono kuratorem adw. dr. Mijakowskiego ze substytucyą adw. dr. Billeta.

Złoczów, dnia 12 maja 1883.

L. 695. (3681 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Tłustem zawiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredyt. włościańskiego w kwocie 9 rat po 15 złr. w. a. i resztującego kapitału 78 złr. 72 ct. w. a. z pn. rozpisuje publiczną sprzedaż realności pod l. k. 49 w Tłustem położonej, dłużnika Antoniego Kuczery własnej w trzech terminach, na dniu 7 czerwca, 5 lipca i 2 sierpnia 1883 każdego razu o 10tej godzinie przed południem i z tym dodatkiem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim terminie poniżej takowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania kwota 550 złr. w. a.

Wadyum kwota 55 złr. w, a.

Dla wszystkich wierzycieli, którzyby nabyli prawo zastawu na realności sprzedać się mającej lub którymby z jakiejkolwiek przyczyny uchwała sądowa licytacyę dozwalająca doręczoną być nie mogła, ustanawia się kuratora Feliksa Blumicza z Tłustego.

Reszta warunków licytacyjnych przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Tłuste, dnia 2 kwietnia 1882.

L. 894. (3261 2—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Hillela Beer Possa w kwocie 45 zł. z przynależytościami odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 12 lipca i 16 sierpnia 1883 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. 16 w Bibicach w okręgu tut. sądu miejsko-delegowanego położonej Marcina i Anny Nowarów własnej,

Cena wywołania 627 zł. 48 ct., wadyum 62 zł. 75 ct.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin 16 sierpnia 1883 o godzinie $3\frac{1}{2}$ po południu.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych nieznanych jest adwokat Dr. Józef Rettinger z substytucyą adwokata Dr. Juliusza Trojnalskiego w Krakowie.

Kraków, 25 stycznia 1883.

L. 5407. (3670 2—3)

W c. k sądzie powiat. w Żurawnie odbędzie się w dniu 14 czerwca, 17 lipca i 16 sierpnia 1883, każdym razem o godzinie 11 rano licytacya na realność pod lk. 29 w w Żurawnie. według D. T. I. pag 106 n. 5 haer. Józefa Hornig własnej celem ściągnięcia przez Szpital powszechny fundacyi Rudolfa w Wiedniu wywalczonej kwoty 106 zł. 64 ct. w. a. z kosztami egzekucyi 27 zł. 39 ct w. a Cenę wywoławczą stanowi kwota szacunkowa 900 zł. Wadyum wynosi 10pr. ceny szacunkowej

Na wypadek jeśliby realność przy terminach wyznaczonych za lub wyżej ceny szacunkowej nie mogła być sprzedaną ustanawia się do ułożenia warunków ułatwiających termin na dzień 5 września 1883 godz. 9tej rano.

Dla wierzycieli niewiadomych i tych którymby uchwały licytacyjnej nie można doręczyć, ustanawia się kuratorem p. Mansueta Janiszewskiego z Żurawna. Resztę warunków licytacyjnych można w sądzie przejrzeć

Żurawno, 20 marca 1883.

L. 3179. (3565 2—3)

Sąd obwodowy oznajmia, że celem ściągnięcia kwoty 40 zł. z pn. Józefowi i Helenie Karkowskim się należącej przedsięwziętą zostanie w trzech na dzień 18 czerwca, 16 lipca i 13 sierpnia 1883, każdym razem na godz. 10 z rana w B. IV wyznaczonych terminach egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 623 w Kołomyi położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużniczki Maryanny Sanojca własnej.

Cenę wywołania stanowi kwota 120 zł. w. a. zaś wadyum 10pr. takowej.

Akt zastawniczego opisania i ocenienia tudzież bliższe warunki licytacyjne w tus. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, dnia 31 marca 1883.

L. 1633. (2942 3—3)

C. k. sąd powiatowy odbędzie egzekucyjną sprzedaż realności pod n. k. 536 w Kętach położonej do Jana i Julii Adamskich należącej na zaspokojenie pretensyi Karola Singera w kwocie 330 złr w. a. w sądzie w dniu 15 lipca 1883 o godzinie 9 rano, na którym to terminie realność ta za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych rezolucyą z dnia 26 listopada 1882 l. 5479 objętych a mianowicie 2 do 10 włącznie pozostają niezmienione.

Kęty, 8 kwietnia 1883.

L. 5284. (3003 2—3)

W miejsce terminu drugiego na dzień feryalny ustanowionego, a edyktem z dnia 27 grudnia 1881 l. 210 ogłoszonego, wyznacza się celem uskutecznienia w tutejszym sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie publicznej sprzedaży realności wedle wykazu hipotecznego gminy Krzeczowa l. 110 dłużnika Filipa Dindorfa własnej, nowy termin na dzień 18 czerwca 1883 o godzinie 9 rano.

Bochnia, dnia 19 lutego 1883.

L. 22789. (3693 2—3)

W celu zabezpieczenia robót rekonstrukcyjnych wykonać się mających w latach 1883 i 1884 z funduszów państwowych na drodze powiatowej zmigrodzko-grabskiej w jasielskim powiecie, odbędzie się w dniu 21 czerwca 1883 w c. k. Starostwie w Jaśle, licytacya za pomocą ofert. Sumy fiskalne tych robót wynoszą:

1. budowa nowej 1717 mtr. długiej przestrzeni drogi w Kątach wraz z mostem na Wisłoce . 21269 zł. $12\frac{1}{2}$ ct.
2. budowa mostu na Wisłoce w Krempny łącznie z obustronnemi dojazdami . . . 12158 zł. 37 ct.

razem . . . 33427 zł. $49\frac{1}{2}$ ct.

Oferty winny być wniesione, na obie te budowy razem i być ułożone według przepisów, jakie w tej mierze istnieją dla zabezpieczenia budowli na gościńcach państwowych

Odnoszące się do tego przedsiębierstwa warunki mogą być przejrzane w wymienionem c. k. Starostwie, gdzie także oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i w wadyum wynoszące 5pr. od sumy fiskalnej z wyrazeniem żądanego wynogrodzenia, nietylko cyframi, ale także i literami w wyznaczonym powyż terminie najpóźniej do godziny 12 w południe wniesione być mają

Oferty nie ułożone według przepisów, lub nie podane w terminie nie będą uwzględnione.

Z c. k Namiestnictwa

We Lwowie, dnia 19 maja 1883.

L. 2579. (3262 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Głogowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia resztującej należytości Zarządu młyna parowego hr. Ludwika Wodzickiego i spółki w Tyczynie w kwocie 313 zł. 86 ct. z większej sumy 323 zł. 86 pochodzącej z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż połowy realności pod l 358 w Głogowie położonej; według Dom. VIII pag. 41 n. 2 haer. dłużnika Jakóba Sommerfelda a obecnie tegoż nieobjętej masy spadkowej własnej w dwóch terminach na dniu 6 czerwca i 6 lipca 1883 każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie.

Jako cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową w kwocie 250 zł.

Wadyum wynosi 25 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

O czem zawiadamia się prowadzącego egzekucyą nieobjętą masę spadkową Jakóba Sommerfelda do rąk kuratora Jakóba Thalera c. k. Prokuratoryę Skarbu we Lwowie, c. k. urząd podatkowy w Rzeszowie, gminę izraelicką w Głogowie do rąk przełożonego Abrahama Goldmanna, wreszcie wszystkich tych wierzycieli którzyby po dniu 28 czerwca 1882 jako dniu wydania wyciągu tabularnego na sprzedać się mającej połowy realności jakie prawo rzeczone nabyli, lub którymby niniejsza rezolucya licytacyę dozwalająca lub którakolwiek później się nie dość wcześnie lub weale doręczoną być nie mogła, do rąk kuratora którego się dla nich w osobie p. Mendlo Altmanna z Głogowa ustanowia i przez edykta.

Głogów, 30 listopada 1882.

L. 3696. (3075 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnienia sumy 1000 zł. w. a. z pn. na rzecz Mojżesza Plahnera odbędzie się dnia 15 czerwca 1883 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż połowy realności dłużnika Kalmanna Glaesnera względnie leżącej masy spadkowej tegoż własnej mianowicie połowy kramiku i połowy z połowy podziemnego składu beż numeru, jako też części realności pod Nr. 66/1175 w Tarnopolu składającej się z sklepu i podziemnego składu jak Dom 5 pag. 77 n. 20 haer. z tem, że realność ta za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 1035 zł. 95 ct. w. a.

Wadyum 52 zł. w. a. Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po 21 października 1882 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum p. adw. Dr. Horowitza a zastępcą tegoż p. adw. Dr. Mantla.

C. k. sąd obwodowy

Tarnopol, dnia 31 marca 1883.

Zl. 6696/650. (3632 2—3)

Kundmachung.

Das hohe k. k. Finanz-Ministerium hat mit den Erläßen vom 29 April 1883 Zl. 13.345 und vom 12 Mai 1883, Zl 15.157 die Rekonstruction eines Magazins und den Bau eines neuen Administrations-Gebäudes bei der k. k. Tabak-Fabrik zugleich Tabakeinlösungs-Amte in Jagielnica bewilliget und wurde bei ersterer Herstellung eine Bausumme von 16.196 fl. bei letzterer eine Bausumme von 18.738 fl. 53 kr. zu Grunde gelegt.

Wegen Sicherstellung dieser Bauten wird hiemit die Concurenz-Verhandlung ausgeschrieben und werden Unternehmungslustige eingeladen, ihre mit einer 50 kr. Stempelmarke versehenen, mit der Erlagsquittung einer k. k. Casse über das mit 5% der betreffenden Bausummen berechnete Vadium belegten Offerte bis längstens 11 Juni 1883 bei der k. k. Tabak-Fabrik in Jagielnica während der gewöhnlichen Amtsstunden zu überreichen

Bei dem Rekonstruktionsbaue des Magazinsstellen sich die einzelnen Arbeits-Kathegorien in folgender Weise dar:

1.	Die Baumeister-Arbeiten mit	3249 fl.	$86\frac{1}{2}$	kr.
2.	Die Steinmetz-Arbeiten „	277 fl.	44	kr.
3.	Die Zimmermanns-Arbeiten „	5031 fl.	62	kr.
4.	Die Spengler-Arbeiten „	2821 fl.	$02\frac{1}{2}$	kr.
5.	Die Tischler „ „	358 fl.	—	kr.
6	Die Slosser-Beschlägs-Arbeiten mit	194 fl.	80	kr.
7.	Die Schlosser-Gewichts „	770 fl.	—	kr.
8.	Die Gußeisenwaaren Lieferung „	3276 fl.	$56\frac{1}{2}$	kr.
9.	Die Glaser-Arbeiten „	75 fl.	$61\frac{1}{2}$	kr.
10.	Die Anstreicher Arbeiten „	141 fl.	07	kr.
	Zusammen	16.196 fl.	—	kr.

Bei dem Baue des Administrations-Gebäudes beziffern sich die einzelnen Arbeits-Kathegorien wie folgt:

1.	Die Baumeister - Arbeiten mit	10.146 fl.	35	kr.
2.	Die Zimmermanns- „ „	3.072 fl.	41	kr.
3.	Die Steinmetz- „ „	344 fl.	—	kr.
4.	Die Spengler- „ „	2.018 fl.	$40\frac{1}{2}$	kr.
5.	Die Tischler- „ „	1.709 fl.	$66\frac{1}{2}$	kr.
6.	Die Schlosser-Gewichts- „ „	365 fl.	—	kr.
7.	Die Schlosser-Beschlägs „ „	462 fl.	50	kr.
8.	Die Glasser- „ „	190 fl.	47	kr.
9.	Die Anstreicher- „ „	139 fl.	73	kr.
10.	Die Hafner „ „	290 fl.	—	kr.
	Zusammen mit	18 738 fl.	53	kr.

Anbote können auf beide Bauten zusammen, auf jeden einzelneu Bau oder auch auf einzelne Arbeits-Kathegorien dieser beiden Bauten gerichtet werden.

Die k. k. General Dicection der Tabak-Regie behält sich die Auswahl unter den Offerenten unbedingt vor.

Die Beträge in den Offerten sind mit Ziffern und mit Buchstaben zuschreiben.

Jene Offerenten, welche für die k. k. Tabak-Regie noch keine Bauten bewerkstelligten, haben ihre Offerte mit Nachweisungen über ihre bisherige Thätigkeit im Baufache, insbesondere über die allfällige Ausführung von öffentlichen Baute zu belegen.

Die Pläne, Vorausmaße, Kostenüberschläge, die Baubeschreibungen, dann die allgemeine und speciellen Baubedingnisse beziglich der angeführten Bauten, können bei der k. k. Tabak-Fabrik in Jagielnica eingesehen werden und sind von den Offerenten zum Zeichen des Einverständnisses zu unterfertigen.

Die seiner Zeit zubestellenden Bau-Cautionen betragen 10% der bezüglichen Erstehungssummen und können, wie bei anderen ärarischen Unternehmungen, im Baaren, in nach dem Gesetze annehmbaren Effecten oder auch hypothekarisch geleistet werden.

Die Offerte bleiben für die Einreicher vom Zeitpunkte der Aiberreichung bis zur Entscheidung hierüber verbündlich und werden jene, welche acceptirt werden, vom Zeitpunkte der Annahme auch für das k. k. Aerar verpflichtend.

Wien, am 17 Mai 1883.

L. 3412. (3068 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu czyni niniejszem wiadomo, iż celem zaspokojenia pretensyi przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników w kwocie 300 złr. w. a. odbędzie się publiczna licytacya zachodniej połowy realności pod l. k. 280 w Przemyślu na Błoniu położonej, masy spadkowej ś. p. Pawła i Maryi Lorenców własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, składającej się z połowy domu mieszkalnego o dwóch izbach i kuchni angielskiej tudzież wspólnej sieni dalej połowy szopy i połowy ogrodu a to: w jednym terminie dnia 14 czerwca 1883 o godzinie 10 z rana w biurze nr. 8. tut sądu także niżej ceny szacunkowej.

Cenę wywołania stanowi 440 złr. 36 ct., wadyum zaś 45 złr.

Resztę warunków tudzież protokoły egzekucyjnego opisania i oszacowania w tusądowej registraturze przejrzeć można.

Przemyśl, 21 marca 1883.

L. 1273. (3196 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Żywcu ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi dra Röslera w kwocie 46 złr. 34 ct. z pn. od będzie się w dniu 13 czerwca, 11 lipca i 22 sierpnia 1883 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna sprzedaż realności pod n. k. 257 w Jeleśni położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, składającej się z $^1/_8$ części półrolka Rep. nr. 77 dłużnika Józefa Pęcikiewicza własnej. Na pierwszych dwóch terminach realność ta sprzedaną będzie tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową, zaś na trzecim za cenę równającą się długom na tejże ciążącym.

W razie niesprzedania tej realności wyznacza się czwarty termin na dzień 12 września 1883 o godzinie 10 z rana, do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych na który wszystkich wierzycieli się wzywa.

Cena wywołania 340 złr. w. a.

Wadyum 35 złr. w. a.

Warunki licytacyi, akt zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Żywiec, 10 kwietnia 1883.

L. 8240. (2760 3—3)

Na dniu 3 lipca 1883 o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Busku licytacyjna sprzedaż realności w Busku na starem mieście w powiecie Kamioneckim pod n. k. 66 i 96 położonej wedle dom I. pag. 121 n. 3 właściciela Jakoba i Itty Jarów własnej, na rzecz c. k. uprzyw. galic akcyjnego Banku hipotecznego na zaspokojenie resztującego kapitału dłużnego w ilości 1904 złr. 32 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 6173 złr. 33 ct.

Wadyum 5 prc.

Realność ta sprzedaną zostanie także i niżej ceny szacunkowej, wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych można w t. s. registraturze przejrzeć lub odpisać.

O czem się chęć kupienia mających i wszystkich którzyby po dniu 15go sierpnia 1879 prawa rzeczowe na powyższej realności uzyskali, tudzież którymby uchwała licytacyjna z jakiegokolwiekbądź powodu nie mogła być doręczoną z tem zawiadamia, że kuratorem dla nich c. k. notaryusz w Busku p. Jan Bosakowski został ustanowionym.

Z c. k. sądu powiatowego

Busk, 3 lutego 1883.

L. 3162. (2636 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Zakładu kredytowego włość. przeciw Iwanowi i Maryi Choma w ilości 20 rat po 15 złr. i 101 złr. 8 ct. w dniach 15 czerwca, 20 lipca i dniu 24 sierpnia 1883 r. publiczna sprzedaż realności pod l. 31,62 w Komarowicach położonej, o godzinie 10tej rano w kancelaryi tut. sądu z ceną wywołania 450 zł. a zakładem 45 zł. przeprowadzoną będzie.

Na tym terminie nastąpi sprzedaż i poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacyi złożyć.

Resztę warunków wolno w tusądowej registraturze przeglądnąć.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromila.

C. k. sąd powiatowy.

Dobromil, 21 kwietnia 1883.

L. 14412. (3280 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi gal. Towarzystwa kredyt. ziemskiego we Lwowie w kwocie 22965 złr. 10 ct. z pn. odbędzie się dnia 14 czerwca 1883 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Berty Fellner de Felldegg wedle wykazu hipot. sądu tutejszego nr. 239 należących dóbr Zarzyszcze w powiecie żółkiewskim położonych, na którym to terminie dobra te nawet niżej ceny wywołania 47950 sprzedane zostaną, dalej że jako wadyum kwota 1500 złr. złożoną być ma, że dalsze warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno.

Nareszcie że dla nieobecnych wierzycieli, a to dla Judy Baumwalda, Maksymiliana Jenike, Kazimierza Szulimirskiego, Alberta Rollhäusera, Antoniego Szumlańskiego, tudzież dla wszystkich tych wierzycieli, któryby dopiero po wydaniu wyciągu tabularnego. to jest po dniu 28 stycznia 1882 rzeczowe prawa na wspomnianych dobrach nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiego bądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Dobrzański kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Moszyński mianowany został.

Lwów, dnia 21 kwietnia 1883

L 6810 (2939 3—3)

W dniu 14 czerwca 1883 o 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa licytacyjna sprzedaż realności Schmerla Ecka pod l. d. 31 wyk. hipot 15 gminy katastr. Janów na zaspokojenie wierzytelności lwowskiego akcyjnego Banku hipotecznego w resztującej kwocie 442 złr. 67 ct. w. a. z pn. zwalniając warunki licytacyi uchwałą z 30 grudnia 1881 l. 7400 rozpisanej o tyle, że wadyum wynosi li 5 prc. ceny wywołania 2312 złr. i że pomienioną realność przy powyższym terminie nawet niżej ceny wywołania nabyć można.

C. k. sąd powiatowy.

Janów, 15 marca 1883.

L 2196. (3001 3—3)

W dniach 9 lipca, 13 sierpnia i 10go września 1883 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 66 sub. 26 w Barańczycach powiecie Samborskim położonej, ciała tabularnego niestanowiącej w sprawie c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Iwanowi Kazieczko pto 66 złr. 83 ct. w. a. z pn.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 400 złr.

Wadyum 40 złr.

Na pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania na trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć

C. k. sąd powiatowy m. d.

Sambor, dnia 26 marca 1883.

L. 32341. (3035 3—3)

Krakowski sąd delegowany miejski ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości dyrekcyi c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 900 złr. a względnie resztującej kwoty 709 złr. 56 ct. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 24 września 1883 i 29go października 1883 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności l. kons. 19 w Wyciążu, Jana Bentkowskiego własnej.

Cena wywołania 2500 złr.

Wadyum 250 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Ewentualnie do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych wzywa się wierzycieli i strony na termin na dzień 30 października 1883 o godzinie 3 po południu.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych niewiadomych jest adwokat dr. Władyław Wilkosz z substytucyą adw. dr. Csesnaka w Krakowie.

Kraków, dnia 3 stycznia 1883.

L. 6544. (3029 3—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie ogłasza, iż celem zaspokojenia sumy dłużnej 3000 zł. z pn. przedsięwziętą będzie przymusowa sprzedaż realności pod l. 47 dz. VII w Krakowie położonej, do masy spadkowej Maurycego Birnbauma należącej, na wyznaczonych w tym celu dwóch terminach licytacyjnych w dniu 10go lipca i 14 sierpnia 1883 zawsze o godzinie 10 przed południem w gmachu c. k. sądu krajowego.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 20.400 złr.

Wadyum wynosi 2.040 złr. w gotówce w książeczce kasy Oszczędności, lub w papierach wartość pupilarną mających.

Resztę warunków licytacyjnych przeglądnąć można w tut. sąd. registraturze.

Kraków, 13 kwietnia 1883.

L. 525. (3066 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rawie podaje do powszechnej wiadomości, że w celu ściągnięcia pretensyi Banku hipotecznego w kwocie 113 zł. 40 ct., 113 zł. 40 ct. i 218 zł 40 ct. w. a. z pn. zezwolono na publiczną przymusową sprzedaż realności, powyższej pretensyi za hipotekę służącej w Rawie pod l. d. 394 położonej, wedle wyk. hip. l. 1076 Abrahama vel Abiszia Langer, względnie jego nieobjętej masy własnej.

Do wykonania licytacyi wyznacza się trzy termina a to: na dzień 21 czerwca 1883, na dzień 3 lipca 1883 i na dzień 12 lipca 1883 każdym razem o godz. 10 rano.

Licytacya ta odbędzie się w tutejszym sądzie.

Cena realności wynosi 4.526 złr. w. a.

Wadyum 10 prc. tej ceny.

W razie gdyby realność w przetargu zostająca nie mogła być sprzedaną wyżej, lub za cenę szacunkową, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 12 lipca 1883 o godz. 10 z rana z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni, jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Resztę warunków przejrzeć można w t. s. registraturze.

O tem zawiadamia się proszący Bank, dalej dłużną masę na ręce kuratora dr. Pajaka, Świetny c. k. urząd podatkowy w Rawie, Świetną Prok. Skarbu imieniem Wysokiego Skarbu we Lwowie i wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 5 stycznia 1883 jako dniu wystawionego wyciągu hip. realności dłużnej, nabyli na tejże jakie prawo rzeczowe przez kuratora p. Leona Bodensteina dla nich ustanowionego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rawa, dnia 3 lutego 1883.

L. 7788. (3002 3—3)

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż w dniu 18 czerwca 1883 o godzinie 10 z rana przeprowadzi przymusową publiczną sprzedaż gospodarstwa w Bogucicach położonego, wykazem hipot. l. 52 w księdze gruntowej objętego, Katarzyny Uhl, II. Palmi, oraz małolet. Filipa, Pawła, Katarzyny i Małgorzaty Uhlów własnego, na jedym terminie także poniżej ceny szacunkowej pod warunkami ułatwiającemi, które w t. s. registraturze przejrzeć można, a to na zaspokojenie wierzytelności Zakładowi kredytowemu włościańskiemu we Lwowie przyznanych.

Cena wywołania wynosi 2010 złr. a zakład 100 złr

Bochnia, dnia 22 lutego 1883.

L. 3559. (3099 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia pretensyi Goldy Lam w kwocie 1350 zł. w. a zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi sumy 20000 zł wa zpn. wedle dom. 277 pag. 199 n 17 on. i pag. 202 n. 53 on. na dobrach Hnatkowice jako karcie głównej zaś wedle dom. 225 pag. 398 n. 73 on. na dobrach Wysoka jako karcie ubocznej, tudzież sumy 4800 zł. zpn. wedle dom. 277 pag. 200 n 50 on. na dobrach Hnatkowice na rzeczMic hała recte Mechla Lama zaintabulowanej pod następującemi warunkami:

1) Cena wywołania obu sum ustanawia się kwota 24800 zł w. a

2) Wadyum stanowi 200 zł. w. a. w gotówce.

3) Sprzedaż nastąpi w dwóch terminach a to: dnia 14 czerwca 1883 i dnia 19 lipca 1883, zawsze o godzinie 10tej rano; przy pierwszym terminie sumy te za lub wyżej ceny wywołania, przy drugim terminie za jakąbądź cenę sprzedane zostaną.

4) Resztę warunków przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

O tem uwiadamia się obie strony, p. Helenę z Piotrowskich Bieniaszewską, c. k. Skarb Państwa, deklarowanych spadkobierców Michała Lamma a to Joachima Lamma Pinkasa Lamma, masę leżącą zmarłej Etti z Lammów Schönfeldowej, Szomelę Lamm, masę leżącą zmarłej Lei Bartel 1o śl Lamm wreszcie wszystkich tych, którzyby po dniu 13go października 1882 do tabuli weszli, lub którymby niniejsza uchwała albo wcale nie, albo w należytym czasie doręczoną być nie mogła, przez kuratora adw. Dr. Pawlińskiego z zastępstem adw. Dr. Budzynowskiego i przez edykta.

Sambor, dnia 31 marca 1883.

Upadłości.

L. 4748. (3702 3—3)

C k. sąd obwodowy w Złoczowie otwiera niniejszem konkurs na wszelki gdziekolwiek się znajdujący ruchomy jakoteż i na nieruchomy a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25go grudnia 1868 Nr. 1 dz. p. p. położony majątek Markusa Ort, kramarza w Busku.

Kierownictwo tego konkursu porucza się c. k. sędziemu powiatowemu w Busku jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawiamy p. Filemona Michałowskiego Dyrektora Towarzystwa zaliczkowego w Busku wzywając zarazem wierzycieli aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyj, poczynili swe wnioski co do potwierdzenia tegoż lub ustanowienia innego zawiadowcy i tegoż zastępcy, i aby przedsięwzieli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 4 czerwca 1883 o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Busku

Ktokolwiek chce wystąpić z pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej jako wierzyciel konkursowy powinien takową, choćiażby o nią spór był w toku, zgłosić w tym c. k. sądzie obwodowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 14 czerwca 1883, i podać ją na terminie w dniu 19 czerwca 1883 o godz. 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Busku wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysługa prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby posiadające ich zaufanie.

Na terminie tym ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ustawy konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w części urzędowej „Gazety Lwowskiej".

Złoczów, dnia 19 maja 1883.

L. 12124. (3728 2—3)

C. k. sąd krajowy jako handlowy w Krakowie na zasadzie §. 64 ordynacyi konk. zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Maksa Weksberga, nieprotokołowanego kupca w Krakowie a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiekby się takowy znajdował a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ord. konk. z d. 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się pana Mieczysława Szybalskiego, c. k. adjunkta sądowego, a tymczasowym zarządcą masy pana dra Michała Ichheisera z substytucyą pana dra Blatteisa.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 7 czerwca 1883 przed komisarzem konkursowym oznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 15 lipca 1883 w c. k. sądzie krajowym w Krakowie podług przepisu ordynacyi konk. unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 7 sierpnia 1883 o godz. 10 z rana w biurze komisarza konknrsowego oznaczonym wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, który dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele którzy w Krakowie lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Krakowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym zostałby

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami

Kraków, dnia 26 maja 1883.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 5213. (3031 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Wojciecha Szałajkę z Brzozowa, z miejsca i pobytu nieznanego, że Szymon Lieber przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej 80 zł. prośbę wniósł, któremu żądaniu zadość się czyni.

Dla pozwanego ustanawia się kuratora w osobie adw. Łużeckiego z zastępstwem adw. Rosenbacha i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 18 kwietnia 1883.

L. 1589. (3079 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu wzywa z powodu niewiadomą Maryę Petriwską, aby do spadku bez rozporządzenia takowym w Ułycznie 20 listopada 1865 zmarłego jej ojca Hrynia Petriwskiego najdalej do roku w sądzie tutejszym oświadczenie wniosła, inaczej postępowanie spadkowe ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Jurkiem Czerepuszczakiem z Ułycznia przeprowadzone zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Drohobycz, 17 kwietnia 1883.

L. 1534. (3689 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Mielcu zawiadamia, iż Biene Bodnerowa, Szymon Radomyśler i nieletnia Idesa z Radomyślerów Horowitzowa przez matkę i opiekunkę Freidę Radomyśler zastępowana, wnieśli pod dniem 24 lutego 1883 l. 1534 do tego sądu pozew pko. Chaimowi Szymwaldowi, Haji z Szymwaldów zamężnej Sztar i Jecie Szymwald o uznanie prawa żądania zapłaty sum 162 zlr., 117 zlr. i 477 zlr. 30 kr., w stanie biernym realności pod l. k. 195 w Mielcu zaintabulowanych za zgasłe, na który do rozprawy ustnej termin na dzień 19 czerwca 1883 o godz. 9 przed południem wyznaczono.

A ponieważ pozwani z życia i miejsca pobytu nie są tutejszemu sądowi wiadomi, przeto ustanowiono dla nich kuratorem ad actum p. Antoniego Fibicha c. k. notaryusza w Mielcu i temuż pozwy dla nich doręczono, a zawiadamiając o tem pozwanych Chaima Szymwaldı, Haje z Szymwaldów Sztar i Jetę Szymwald, wzywa się ich, aby na wyznaczonym terminie osobiście stanęli, lub ustanowionemu kuratorowi wszelkie środki obronne dostarczyli. lub t-ż innego obrońcę sobie obrali i o tem sądowi donieśli, w przeciwnym bowiem razie z zaniedbania wynikłe skutki, sami sobie przypisaćby musieli.

Mielec, dnia 26 kwietnia 1883.

L. 3294. (3069 2—3)

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wzywa dzierżyciela rzekomo przy pożarze zatraconych dwóch asygnat kasowych z daty Stanisławów 17 lipca 1882 na 1500 zł i 200 zł. przez tutejszy kantor wymiany K. Kieslera na imię Fany Schillingowej wystawionych, ażeby w przeciągu jednego roku powyższe asygnaty tutejszemu sądowi przedłożył i prawa swe wykazał, inaczej bowiem po upływie tego czasu na ponowne żądanie rzekomego właściciela tych asygnat Abrahama Schillinga, takowe jako amortyzowane uznane zostaną.

Stanisławów 31 marca 1883.

L. 5215. (3032 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia Wojciecha Szałajkę z Brzozowa, z miejsca i pobytu nieznanego, że Naftali Lieber przeciw niemu o nakaz zapłaty sumy wekslowej 25 zł. 49 ct. prośbę wniósł, któremu żądaniu zadość się czyni.

Dla pozwanego ustanawia się kuratora w osobie adw. Łużeckiego z zastępstwem adw. Rosenbacha i poleca pozwanemu, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiał, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawił, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Przemyśl, 18 kwietnia 1883.

L. 2911 (3051 2—3)

Bobrecki c. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że na dniu 30 października 1880 zmarł w Siedliskach bez ostatniej woli rozporządzenia Mikołaj Solecki.

Do tego spadku powołany jest także z życia i miejsca pobytu niewiadomy Leon Bachtałowski który do żandarmeryi zaasenterowany na Węgry się udał i dotychczas nie wrócił.

Wzywa się przeto Leona Bachtałowskiego ażeby w przeciągu roku od dnia niżej wyrażonego licząc w tutejszym sądzie się zgłosił i oświadczenie do spadku wniósł gdyż inaczej postępowanie spadkowe z zgłoszonymi spadkobiercami i jego kuratorem Pawłem Soleckim przeprowadzonem zostanie i wydanie dekretu dziedzi twa nastąpi.

Bóbrka, 22 kwietnia 1883.

L. 578 (3264 3—3)

C. k. sąd powiatowy Liszki wzywa Maryannę Baster do spadku po zmarłym dnia 16 maja 1881 w Brzoskwini z pozostawieniem testamentu z dnia 7 kwietnia 1879. Szczepanie Bastrze powołaną, aby w przeciągu roku w sądzie się zgłosiła i deklaracyę do spadku złożyła, inaczej spadek ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem Marcinem Bastrem pertraktowany będzie.

Liszki, 8 marca 1883.

L. 20224. (3674 3—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszem niewiadomą z miejsca pobytu Amalię Tand, iż dla niej kurator w osobie adw. dra. Pająka z substytucyą adw. dra. Dulęby ustanowiony został i że kuratorowi temu została doręczoną uchwała z dnia 5 maja 1883 l. 16051, przyjmująca do wiadomości akt licytacyi realności pod l. $426^{4}/_{4}$ we Lwowie, którą Amalia Tand wedle tego aktu, jako najwięcej ofiarująca, nabyła.

Wzywa się zatem Amalię Tand, aby z wyżej ustanowionym kuratorem się porozumiała, lub innego zastępcę sądowi oznajmiła, słowem stosownych środków do obrony swych praw użyła, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Lwów, dnia 19 maja 1883.

L. 13589. (3126 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek podania Jana Ignacego dw. im. Kozierowskiego uchwałą z dn. 14 kwietnia 1883 l. 13589 zezwolił na wykreślenie dożywocia dla Zofii Gostwickiej 2go Wojnarowicz a względnie dla jej prawonabywców Kazimierza Dąbrowskiego, Antoniego Pęgowskiego, na części dobr Niewodna ciężącego. Powyższa uchwała doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomym Kazimierzowi Dąbrowskiemu i Antoniemu Pęgowskiemu do rąk równocześnie w osobie adwokata dra Bobownika z zastępstwem adw. dra Dulęby ustanowionego kuratora

Wzywamy niniejszym edyktem Kazimierza Dąbrowskiego i Antoniego Pęgowskiego, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyli, ile że z zaniedbania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypiszą. Lwów, dnia 14 kwietnia 1883.

L 5891. (3087 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie wzywa nieobecnego Andrzeja Kotysa, aby do jednego roku do spadku po beztestamentalnie w Woli wyżnej 11 kwietnia 1882 zmarłym Janie Kotysie się zgłosił, w przeciwnym albowiem razie postępowanie spadkowe z kuratorem Hryciem Kotysem przewadzone będzie.

Rymanów, 2 grudnia 1883.

L. 5131. (3748 1—3)

Samborski c. k. sąd obwodowy wzywa niniejszem dzierżycieli zgubionej książeczki wkładkowej stryjskiej kasy oszczędności l. 725 tom. VII str. 158 z daty dnia 17 lutego 1879 na kwotę 312 zł. 80 ct. wal. austr. na imię Zygmunta Zatwarnickiego opiewającej, ażeby takową do 6 miesięcy od dnia trzeciego obwieszczenia edyktu przedłożył, w przeciwnym bowiem razie za umorzoną uznaną zostanie.

Sambor, 15 maja 1883.

(3742 1—3)

Adwokat dr. Baruch Schrenzel przenosi się z dniem 10 sierpnia 1883 do Zaleszczyk.

Z Wydziału Izby Adwokatów
Lwów, dnia 19go maja 1883.

(3741 1—3)

Adwokat dr. Ludwik Łubiński przesiedla się z dniem 1go sierpnia 1883 do Stanisławowa.

Z Wydziału Izby Adwokatów
Lwów, dnia 21go kwietnia 1883.

L 9008 (3045 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszem nieznanego z życia i miejsca pobytu właściciela firmy „Zakłady fabryczne Magnusa Peltza w Zakopanem“ że celem doręczenia mu nakazu zapłaty z dnia 13 kwietnia 1883 l. 7703 w sprawie firmy J. Salomon przeciw firmie „Zakłady fabryczne Magnusa Peltza w Zakopanem“ pto 1426 marek 90 fenigów wydanego, kurator w osobie adw. dra Cseesznaka z substytucyą adw. dra Schoena ustanowionym został.

Kraków, dnia 27 kwietnia 1883.

L. 4578. (3749 1—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie zawiadamia przez edykt niewi domego z miejsca pobytu Joachima Jaeckla, iż w sprawie K. Kieslera w Stanisławowie przeciw niemu o zapłacenie 75 zł. w. a. wyznacza do wykazania płynności i prawa pierwszeństwa wierzytelności, na cenie kupna sprzedanych ruchomościach, dłużnika Joachima Jaeckla zastawniczo ubezpieczonych, termin na dzień 14 czerwca 1883 o 4 godz. po obiedzie B. II na który się strony i wierzycieli, którzy prawo nadzastawu uzyskali. wzywa. Dla nieznanego z miejsca pobytu, dłużnika Joachima Jaekla, ustanawia się kuratora adw. dra Katzenellenbogena, z zastępstwem adw. dra Bardacha, oraz poleca się dłużnikowi by w tym celu kuratorowi informacyę udzielił, gdyż w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Stanisławów, 9 maja 1883.

L. 9009. (3044 1—3)

C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszem nieznanego z życia i miejsca pobytu właściciela firmy „Zakłady fabryczne Magnusa Peltza w Zakopanem“, że celem doręczenia mu nakazu zapłaty z dnia 13 kwietnia 1883 l. 7702 w sprawie firmy J. Salomon przeciw firmie „Zakłady fabryczne Magnusa Peltza w Zakopanem“ pto 2637 marek wydanego, kurator w osobie adw. dra Cseesznaka z substytucyą adw. dra Schoena ustanowionym został.

Kraków, dnia 27 kwietnia 1883.

L. 5345. (3315 1—3)

Wzywamy możebnych posiadaczy asygnacyi kasowej domu komisowego banku galic. dla handlu i przemysłu w Tarnowie pod firmą „Dr. Kaczkowski i spółka“ z daty Tarnów 10 stycznia 1883 r. do L. 1572 na imię Jana Polińskiego wystawionej na 1000 zł. opiewającej wrzekomo zaginionej, by w dniach 45, od dnia ogłoszenia niniejszego licząc, w sądzie tym zgłosili się ile że po upływie tegoż czasokresu na prośbę dalszą Jana Polińskiego asygnata ta kasowa uznaną zostanie za amortyzowaną czyli umorzoną.

Z c. k. sądu obwodowego.
W Tarnowie, 19 kwietnia 1883.

L. 1070. (3343)

C. k. sąd powiatowy niniejszem czyni wiadomo, że z strony Franciszka Kapałki i innych wniesionem zostało żądanie sądowe o uznanie nieobecnego Jędrzeja Króla, syna po Jędrzeju i Maryannie Król z Ciężkowic za zmarłego, skutkiem czego sąd wyznaczył onemuż kuratora w osobie Jana Lebieckiego z Ciężkowic i obecnie wzywa go przez niniejszy edykt o stawienie się w ciągu roku jednego z tem dołożeniem, że gdyby w ciągu tego czasu nie stawił się, lub innym sposobem o zostawaniu przy życiu sądu nie zawiadomił, za zmarłego sądownie uznanym zostanie.

C. k. sąd powiatowy.
Ciężkowice, 26 kwietnia 1883.

Księgi gruntowe.

L. 18. (3753)

C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, że dnia 12 czerwca 1883 rozpoczyna dochodzenia celem założenia księgi gruntowej dla gminy „Chrosna“.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Liszki, dnia 29 maja 1883.

L. 882. (3747)

C. k. komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego Samborskiego ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Staniła“ powiatu sądowego Drohobyckiego rozpoczną się 11 czerwca 1883.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Sambor, dnia 23 maja 1883.

L. 3064. (3730)

Bobrecki c. k. sąd powiatowy zawiadamia, że zarząd centralny c. k. up. Lwowsko Czerniowieckiej Jasskiej ko'ei żelaznej w Wiedniu wniósł pod dniem 25 kwietnia 1883 l. 3064 prośbę o założenie księgi hipotecznej dla części kolei położonej w obrębie tegoż sądu, i już w ruchu będącej, ktora w kierunku ze Lwowa do Czerniowiec przez gminy katastr. „Staresioło, Budków, Podmanasterz, Hlebowice wielkie, Wołoszczyzna, Wybranówka, Bryńce cerkiewne i Borysów“ przechodzi i w tym celu przedłożył p trzebne spisy nabytych gruntów i mapy przedstawiające położenie i granice takowych, które po należytem zbadaniu i porównaniu z księgami hipotecznemi za dokładne poczytane i w urzędzie ksiąg gruntowych z wolnością przejrzenia przechowano.

Z powołaniem na przepisy §§. 22 i 36 ust. z 19 maja 1874 n. 70 dz. pp wzywa się wszystkich, ktòrzyby żądaniem od przedsiębiorstwa przeniesieniem gruntów kolejowych do wykazu hipotecznego kolei żelaznej za pokrzywdzonych się uważali, aby z roszczeniami swemi najdalej do 1 września 1883 do c. k. sądu powiat. w Bóbrce zgłosili, gdy po upływie tego nieodroczalnego terminu wniesione zgłoszenia z urzędu odrzucone zostaną.

C. k. sąd powiatowy.
Bóbrka, 27 kwietnia 1883.

L. 202. (3745)

C. k. komisya hipoteczna przy Prezydyum sądu obwodowego w Przemyślu oznajmia niniejszem, że arkusze posiadania w formie wykazów hipotecznych dla gmin katastralnych „Zamiechów, Zamojsce i Lutków“ sporządzone oraz inne akta odnoszące się do przyszłej księgi gruntowej wspomnionej gminy są do powszechnego przeglądu w biurze Nr. 25 na drugiem piętrze gmachu sądowego w Przemyślu złożone.

W razie wniesienia zarzutów przeciw prawdziwości tych wykazów hipotecznych wyznacza się do dalszych dochodzeń termin na dzień 8 czerwca 1883, na którym interesowane strony przed kierującym dochodzeniem stawić się mają.

Przemyśl, 28 maja 1883.

L. 897. (3746)

C. k. komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego Samborskiego ogłasza, iż dochodzenia miejscowe celem założenia nowej księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Ilemnia i Suchodół z Lipowicą“ powiatu sądowego Dolina rozpoczną się a to w pierwszej gminie 11 a w drugiej gminie 27 czerwca 1883.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Sambor, dnia 27 maja 1883.

Doniesienia prywatne.

L. 259. (3735)

Obwieszczenie.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że kasa oszczędności, miasta Kołomyi żniżyła począwszy od 1go lipca 1883 procenta, mianowicie:

a) od wkładek oszczędności z 6pr. na 5pr.

b) od pożyczek na weksle dla dłużników płacących podatek zarobkowy z 8pr na 7pr. zaś dla osób nie opłacających podatek zarobkowy z 9pr. na 8pr.

c) od zastawów na papiery publiczne z 8pr. na 7pr.

d) od pożyczek hipotecznych z 8pr. na 7pr. z umorzeniem tychże w $13^{1}/_{2}$ latach.

Zniżenie to ostatnie odnosi się także i do pożyczek już udzielonych.

Dyrekcya kasy oszczędności miasta Kołomyi

dnia 30 maja 1883.

Dr K. Maramorosz
Przewodniczący Dyrekcyi.

L. 396. (3764 1—3)

Obwieszczenie.

W nr. 278 „Gazety Lwowskiej“ z dnia 6go grudnia 1882 obwieszczono, że *niżej wymienione Towarzystwo udziela zarejestrowanym towarzystwom zarobkowym i gospodarczym, zawiązanym w myśl ustawy z dnia 9go kwietnia 1873 l. 70 Dz. ust. państ., począwszy od dnia 1go grudnia 1882 r., pożyczki za pobraniem 8pr. odsetków,* gdy atoli dotychczas zaledwie 5 towarzystw korzystało z tego kredytu i obecnie stan udzielonych pożyczek wynosi tylko 12.540 zł. w. a., przeto ogłasza się niniejszem ponownie, aby szanowne Towarzystwa zechciały liczniej zgłaszać się po udzielanie pożyczek.

Bliższych szczegółów powziąć można w biurze Dyrekcyi tegoż Towarzystwa.

Dyrekcya

Towarzystwa kredytowego dla rolnictwa, handlu, przemysłu i rękodzielnictwa **w Busku**, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką

J. L. Goldberg
Dyrektor.

Wł. Pohorecki
Kasyer.

Ogłoszenie.

W niedzielę dnia 3 czerwca 1883, odbędzie się o godzinie 11 przed południem w sali ratuszowej zwyczajne (3712 3-3)

Walne Zgromadzenie

Towarzystwa

galicyjskiej kasy zaliczkowej

Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1882.
2. Wniosek o udzielenie Dyrekcyi absolutoryum z czynności za rok 1882.
3. Rozdział zysku i oznaczenie dywidendy.
4. Wybór Rady zawiadowczej.
5. Zmiana statutu.

We Lwowie, 25 maja 1883.

Rada zawiadowcza Towarzystwa galicyjskiej kasy zaliczkowej we Lwowie

Statuta do przejrzenia są wyłożone w kancelaryi.

Teodor Kulczycki m. p.
Zastępca prezesa

Dr. Ksawery Gajewski m. p.
Sekretarz

L. 1328. (3719 2—3)

Konkurs

Na opróżnioną posadę adjunkta leśnictwa przy tutejszym Magistracie z poborem stałej płacy 300 zł. tudzież dodatku aktywalnego 93 zł. w. a. z prawem do dwóch pięciole i po 25 zł. rozpisuje się konkurs **do końca lipca b. r.**

Ubiegającym się o tę posadę stawia się warunki: wiek niżej lat 40, czerstwe zdrowie, świadectwa z praktycznego i teoretycznego uzdolnienia, dotychczasowego zatrudnienia i moralności.

Osoby w służbie publicznej będące mają wnieść swe prośby przez swoje zwierzchności.

Magistrat miasta Nowego-Sącza
dnia 26go maja 1883.